

Vlaams Belang

echt.onafhankelijk | www.vlaamsbelang.org | Ledenblad van de Vlaams-Nationale partij

Afgiftekantoor: GENT X
P4A9074

#Sint: goedheilig
of racistisch

#De Block:
een mager beestje

#N-VA:
gehecht aan België

STAATSMISVORMING

Voor het einde van het jaar willen Di Rupo en co het tweede luik van de zesde staatshervorming door het parlement jagen. Parlementair debat daarover is in de commissie Grondwetsherziening in de Kamer ver te zoeken: de toelichting van de wetsvoorstellen wordt door de indieners letterlijk voorgelezen, de honderden amendementen van de Comori-partijen die tijdens de vergadering worden uitgedeeld, worden niet eens toegelicht en op de vele vragen die we stellen, komt een vaag of meestal zelfs totaal geen antwoord.

Het feit dat de Comori-partijen amper bereid zijn tot een deftig inhoudelijk debat weerhoudt ons alleszins niet om in alle klaarheid aan te tonen dat deze staatshervorming niet is wat ze lijkt. Deze staatshervorming dient immers enkel om België te laten overleven. Niet de deelstaten, zoals Vlaanderen wenste, maar het federale niveau met zijn Franstalig overwicht wordt versterkt. De federale overheid wil de teugels over de sociaal-economische beleidsdomeinen koste wat het kost in handen blijven houden om de welvaartsoverdracht in stand te kunnen blijven houden. De massieve geldstroom moet blijven vloeien.

Ondertussen verliest Vlaanderen kostbare tijd. Wij moeten onze concurrentiepositie, zeg maar onze welvaart veilig stellen en dat kan niet meer binnen het Belgische staatsverband. Met de Franstalige politieke klasse valt geen land te bezeilen. Een zogenaamde sociaal-economisch herstelregering gaat alleen de doodsstrijd van het regime nog wat langer rekken.

In tegenstelling tot de N-VA zijn wij ervan overtuigd dat echt sociaal-economisch herstel niet kan zonder dat de sociale, economische en fiscale hefbomen ook door Vlaanderen kunnen gehanteerd worden. Alleen al om sociaal-economische redenen is een ordelijke opdeling van dit land een noodzaak.

Onze leidraad is niet het mogelijke of het haalbare, noch het aanvaardbare voor de Franstaligen. Onze leidraad is het voor Vlaanderen noodzakelijke. En wat Vlaanderen nodig heeft, zal het in een Belgische context nooit krijgen...

Vlaanderen moet onafhankelijk worden, zo snel mogelijk.

Barbara Pas

hoofdredacteur@vlaamsbelang.org

INHOUD

4

Actua kort

6

Goedheilig of racistisch

8

Confederalisme

11

Twee jaar De Block

12

Woningbeleid faalt

13

Vlaams Belang gevolgd

14

Racisme in Vlaanderen

16

Vraaggesprek

21

Adieu Freddy

22

EU vespilt

26

Terugblik

29

Nerdom

Colofon

december 2013 • Jaargang 10 • nr. 12

Kernredactie:

Ann De prins, Dirk De Smedt, Ludo Leen,
Klaas Sloomans, Barbara Pas

Foto's en illustraties:

Marcel Steeman, Jan Meulepas,
Chris Luyckx, Fré

Opmaak: Hans Verreyt

Abonnement 1 jaar: € 9

Bank: BE21 3200 8088 1603

Bic: BBRUBEBB

Vlaams Belang Nationaal

Redactiesecretariaat:

Tel.: 02/219.60.09 • Fax: 02/209.23.19

vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

C Confederalisme

Als Vlaanderen in staat zou zijn om de energie en de kracht en de inspiratie te verzamelen om zichzelf onafhankelijk te verklaren, bevoegd voor alles, waarom zou het dan plots een deel van die bevoegdheden opnieuw moeten inleveren om een Belgische staat te gaan vormen? Die eenvoudige vraag onthult voldoende waar het inzake het zogeheten confederalisme fout zit.

Ofwel worden bevoegdheden naar Vlaanderen, Wallonië (en helaas ook in steeds sterkere mate aan het helaas steeds sterkere Brussel) overgeheveld binnen België en dan gaat het om een verder doorvoeren van het Belgische “federalisme”. Ofwel zoeken onafhankelijke staten, entiteiten, volkeren elkaar op en vormen ze een eenheid die ze beter vinden dan apart op te treden. Dat zou dan confederalisme kunnen genoemd worden. Maar dat is niet het geval voor Vlaanderen.

Het federalisme is middelpuntvliedend. Het confederalisme middelpuntzoekend. Al de rest is min of meer praat voor de vaak. Een ver doordrijven van de bevoegdheidsoverdrachten via het Belgische federalisme zou nu plots niet meer federalisme maar “confederalisme” gaan heten. Omdat gezegd de evenwichten binnen België erdoor “verschuiven”.

Het “confederalisme” is echter een (loos) woord waarmee machtspartijen het verwijt willen vermijden dat zij het “einde van België” zouden wensen. Zij hebben schrik “dat daar geen draagvlak voor is”, dat ze daar een aantal van hun - in de Vlaamse zaak weinig geïnteresseerde kiezers - zouden kunnen door kwijtspielen. Puur opportunisme dus.

Confederalistische partijen willen het behoud van België maar in een “Vlaams jasje” verpakt. Het Vlaams Belang wijst “draagvlaknationalisme” af en gaat de komende maanden de zaken eenvoudig, klaar en duidelijk stellen. Wij hebben geen angst van het verwijt dat wij het einde van België zouden wensen. Dat wensen wij namelijk hartgrondig. Wij roepen Vlaanderen op om de energie en de kracht en de inspiratie te verzamelen om zichzelf onafhankelijk te verklaren en een Ordelijke Opdeling van België aan te vatten.

Confederalisme is géén voorlopige of tussentijdse versie daarvan. Het heeft er gewoon niets mee te maken. Het is eerder een manier die Vlaamse machtspartijen gebruiken om in België aan de macht te komen zonder écht de handen uit de mouwen te moeten steken. Vlaamse ontvoogding kan enkel het afwerpen zijn van de ketenen en de handboeien waarmee we aan België zijn gekluisterd. De stichting van de Vlaamse Republiek, de republikeinse gedachte, is een (dringende) zaak van het grootste belang. Daarom is het spijtig dat de Vlaamse zaak nu tijdelijk gestrand is in een pleidooi voor confederalisme.

Voor het overige ben ik van mening dat Vlaanderen zijn onafhankelijkheid verdient.

Gerolf Annemans

voorzitter@vlaamsbelang.org

**WIJ ROEPEN VLAANDEREN
OP OM DE ENERGIE EN DE
KRACHT EN DE INSPIRATIE
TE VERZAMELEN OM ZICH-
ZELF ONAFHANKELIJK TE
VERKLAREN.**

ACTUA KORT

ALBERT BEDELT

(Ex-)koning Albert krijgt 923.000 euro per jaar, maar slaagt er blijkbaar niet in om de eindjes aan elkaar te knopen. En dus ging hij bij Elio Di Rupo bedelen om wat extra zakgeld. Om kasteel Belvédère te verwarmen of de brandstof van zijn luxejacht te betalen. Het vermogen van de Saksen-Coburgs wordt geschat op 12,5 tot 200 miljoen euro. Met zo'n bedrag moet je geen honger of kou lijden. Barbara Pas, fractievoorzitter in de Kamer, wees er in het parlement fijntjes op dat het gros van onze gepensioneerden met heel wat minder moet rondkomen. En als het Albert echt niet lukt, moet hij maar met een gitaar op de hoek van de straat een liedje gaan zingen. We hebben al een verzoeknummer (van Adamo): 'Paola, dolce Paola'...

RECHTSE JOURNALISTEN

Als het gaat over de euro, de Europese Unie, massa-immigratie of islam zitten de 'mainstreammedia' allemaal op dezelfde lijn. "Er zijn meer rechtse journalisten nodig,

maar ze zijn onvindbaar," biechtte Tom Naegels op in *De Standaard*. Het is een (te) gemakkelijk excuus om de slaafse regimetroouw en het kritiekloze eenheidsdenken goed te praten. Vlaanderen heeft

vooral journalisten nodig die hun werk doen en goed doen. Bovendien werden enkele kritische - dus rechts georiënteerde - journalisten en opiniemakers die in het verleden afwijkende standpunten durfden in te nemen, geïntimideerd, gemuilkorfd of simpelweg 'kaltgestellt'. Veel protest hebben we daarbij niet gehoord van hun linkse collega's. Wie niet uit eigen wil braaf in de pas loopt, doet het wel onder druk van de politiek of de redactie. Er is nog werk aan de winkel.

EUROFASCISME

Socialisten en Groenen hebben in het Europees Parlement een schriftelijke verklaring ingediend waarbij kritiek op de Europese Unie

gelijk wordt gesteld met fascisme en antisemitisme. Voor de eurofielen is dat allemaal één pot nat. De panische angst voor een eurokritische vloedgolf bij de Europese verkiezingen van volgend jaar doet de eurocraten naar de noodrem grijpen. De auteurs van de resolutie roepen de Europese Commissie en de Raad op "de nieuwe golf van intolerantie, die zich uit in antisemitisme, nationalistische en anti-EU-gedragingen een halt toe te roepen." Nog even en kritiek op de EU wordt een strafbare aangelegenheid. Waarmee de eurofielen alleen maar het gelijk van de 'eurofoben' bevestigen. De EU zakt steeds dieper weg in een wrange kopie van de voormalige Sovjetdictatuur.

NIEUWE LAKEIEN

De koninklijke familie krijgt straks 33 personeelsleden meer dan vandaag. Dat blijkt uit de wetsontwerpen die voorliggen over de zogenaamde 'Civiele Lijst' en een schriftelijke vraag van Kamerlid Peter Logghe. Staatssecretaris Servais Verherstraeten (CD&V) deed koppig zijn best om een en ander verborgen te houden. Maar, al is de leugen nog zo snel, het Vlaams Belang achterhaalt hem wel. Flip Flater krijgt 35 lakeien - excuseer, gedetacheerde ambtenaren - bovenop de 'Civiele Lijst' en papa krijgt er 10 bovenop zijn dotatie. Om 'jeux-de-boules' te spelen of de voetjes van zijn gemalin te masseren? Laurent en Astrid krijgen vijf personeelsleden. Het extra budget wordt geraamd op drie miljoen euro. 'Leve de koning'... En zijn politieke vrienden. Nieuwe lakeien voor het hof. Met dank aan de oude lakeien.

KORDAAT?

80 procent van de pv's voor misdrijven op het openbaar vervoer in de hoofdstad worden geseponeerd. Dat blijkt uit een antwoord van minister Turtelboom op vraag van volksvertegenwoordiger Filip De Man. Van de 19.120 geregistreerde feiten werden er meer dan 15.000 zonder gevolg geklasseerd. Nochtans gaat het vaak om ernstige misdrijven: diefstal, afpersing, drughandel, slagen en verwondingen. De politieke wereld belooft na enkele dodelijke incidenten doortastende maatregelen, maar nu

blijkt dat één op drie delicten op het openbaar vervoer in Brussel geseponeerd wordt door het parket. Omwille van "andere prioriteiten." De blauwe mediamadammen De Block en Turtelboom flirten graag met hun imago van een kordate of gespierde aanpak. Maar waar ze dat imago vandaan halen, blijft een raadsel. Met dank aan de me-

dia, niét aan de feiten. Maar het is natuurlijk ook een handige manier om straks uit te pakken met dalende criminaliteitscijfers.

85 PROCENT

Voor wie het fabeltje nog zou geloven dat de islam 'vrede' zou betekenen: het Amerikaanse 'Instituut voor de Studie van Terrorisme' becijferde dat maar liefst 85 procent van de slachtoffers (15.500 burgers in 2012) op het conto van moslimterrorisme mag geschreven worden. Ook de top-5 van terreurorganisaties wordt gedomineerd door moslimextremisten: de Taliban, de Nigeriaanse islamisten van Boko Haram, Al Qaida en het Somalische Al-Shabaab. Bij die laatste club zouden nu ook 'Vlaamse' moslims vechten. Intussen is in eigen land de terreurdreiging weer toegenomen. Zo moest de Antwerpse universiteit ontruimd worden na een dreigmail van fanatieke moslims en kregen een aantal Vlaamse politici, waaronder Filip Dewinter, recent nog doodsb bedreigingen. Dat één op zeven moslimjongeren terreur aanvaardbaar vindt, is geen geruststelling. Met 600.000 moslims in dit land is de angstaanjagende optelsom snel gemaakt.

SIEGFRIED B.

"Ik voel mij niet beter als een paar gasten met een Vlaamse Leeuw wapperen bij het wielrennen. Ooit is één van die vodden tussen een wiel terechtgekomen." Tot zover Siegfried Bracke, in het Leuvense studentenblad Veto. Jo Van Bever - de onvermoeibare organisator van de sympathieke vlaggenactie bij de Ronde van Vlaanderen - verslikte zich in zijn koffie en noemde het "bijzonder jammer dat een voor-aanstaand N-VA-politicus zulke woorden in de mond neemt." De N-VA moest alle zeilen bijzetten om de brokken te lijmen. Maar het is niet de eerste keer dat N-VAKopstukken zich laatdunkend uitlaten over de Vlaamse beweging. Nogal wat flaminganten krijgen stilaan een flink 'déjà-vu'-gevoel. Met de 'vu' van Volksunie...

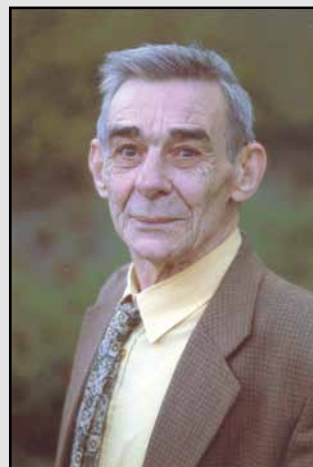

IN MEMORIAM: RENE WENMEEKERS

15.02.1923 - 21.10.2013

90 jaar 'Vlaams bewegen' samenvatten kan enkel in een opsomming: Verdinaso, Oostfront, Leopoldsborg, ziekenfonds, Volksunie, Were Di, Ter Waarheid, mijnstakingen, Voerkampen, San Martino, VNJ en nog zoveel meer. René was één van de stichters van onze partij en de doorbraak van het Vlaams Blok in Limburg is mede te danken aan zijn jarenlange belangeloze inzet. René was ook oud-OCMW-raadslid in Genk. Na een leven ten dienste van Vlaanderen is hij - trouw aan zijn Vlaamse en Groot-Nederlandse idealen - van ons heen gegaan.

Wij bieden familie en vrienden ons oprecht medeleven aan.

GOEDHEILIG MAN

EEN RACISTISCHE KAPOEN?

Eind oktober eiste een Jamaicaanse hoogleraar, ene Verene Sheperd, de onmiddellijke afschaffing van onze eeuwenoude Sinterklaastraditie. En ook al kan Sheperd als onderzoeker aan het Hoge Commissariaat voor de mensenrechten van de VN helemaal niet namens de internationale gemeenschap spreken, voor beroering zorgde ze zeker.

Origineel was Sheperd nochtans niet. Integendeel, de eis weerklinkt jaarlijks, en dat al sinds een aantal mei 68'ers destijds het bestaan van racisme en zelfs kolonialisme en slavernij ontdekten in de knechtenrol van Zwarte Piet. Wellicht waren ze toen ietwat onder invloed van papaver of andere wortelknollen... Maar in de huidige politiek-correcte tijden, waarin kerstbomen

en straatnamen her en der moeten verdwijnen, denken een aantal zogenaamde antiracisten, waaronder Sheperd, steeds meer hun kans schoon te zien om ook met de medewerker van de Sint eens en voor goed af te rekenen. Tenslotte is de weg al ingezet: op sommige plaatsen moeten zwarte pieten reeds plaatsmaken voor "regenboogpieten"... Een soort van levende M&M-bollen, met groene, blauwe en gele gezichten.

DRAAGVLAK

Helaas voor hen bleek de Sint-traditie voor vele mensen iets heiligs. Zeker in Nederland, waar men nog de pakjesavond kent en waar het kinderfeest intenser wordt beleefd dan bij ons. In minder dan geen tijd onderteken-

den meer dan een miljoen noorderburen de 'Pietitie' ter behoud van het fenomeen Zwarte Piet. En onze antiracistische vrienden hadden het kunnen weten: reeds in 1998 bleek uit een Nederlands onderzoek dat 96 procent van de bevolking geen discriminatie kon bemerken in de verhouding tussen Sint en Piet. Opvallend is ook dat Piet enkel een probleem blijkt te zijn van een paar blanken. In een Terzake-reportage in de Brusselse Matongé-wijk was bijvoorbeeld te zien dat de zwarte medeburgers het Sintgebeuren niet als vernederend ervaren.

Een verbod is uiteraard te gek voor woorden. Maar men kan zich terecht afvragen waar nu precies het racisme en het kolonialisme of de

slavernij zou zitten in de kleurrijke Sintfolklore die zoveel mensen de allermooiste jeugdherinneringen bezorgd heeft. Zwarte Piet draagt bij ons weten toch geen boeien? Welnu, met enige kennis van traditie en folklore had onderzoekster Verene Sheperd zich nooit aan de Sint kunnen storen, zo blijkt.

Niet enkel in onze contreien, maar in grote delen van Europa wordt de heilige Nicolaas gevierd met een groots kinderfeest. En dit al vele honderden jaren. In de vijftiende eeuw werd het schoentje nog gezet in de kerk en ging het lekkers naar de armsten. Vanaf de zestiende eeuw mochten de kinderen hun schoentje thuis zetten en was de opbrengst voor hen persoonlijk. De man die ooit aartsbisschop van het Griekse Myra was - het huidige Demre in Turkije - heeft de status van beschermheilige van de kinderen te danken aan enkele wijdverbreide legenden. Zo zou hij ooit drie scholieren die door een herbergier gedood waren, weer tot leven hebben gewekt; zou hij drie meisjes door giften voor een leven vol ontucht behoed hebben en zou hij een kind van verbranding gered hebben door het tijdig onder te dompelen in een bad. Wat er ook van zij, de brave man stierf reeds op zes december in het jaar onzes heren 343. Een tijd dus waarin er in de verste verte nog geen sprake was van kolonialisme.

Daar de Sint gevierd wordt van Frankrijk tot in het Oostblok, is het logisch dat hier en daar traditionele verschillen zijn waar te nemen. En het voornaamste verschil ligt in de benaming en het uiterlijk van zijn medewerker. Zo kent men in Wallonië en Noord-Frankrijk bijvoorbeeld Père Fouettard, een vaak roodharige man die een mantel met hoofdkap draagt en stoute kinderen bedreigt met een zweep. In de Elzas gaat het dan weer om ene Hans Trapp, een zwarte ridder met een ketting. En in het Duits taalgebied is de begeleider van de Sint zo mogelijk nog minder sympathiek. Daar worden de allerjongsten geconfronteerd met Ruprecht,

Krampus, Schnutzli of Percht... Stuk voor stuk duivels, woudgeesten of gewoon kinderrovers. En stuk voor stuk in het zwart gehuld, de duistere kleur die staat voor het overwonnen kwaad en dus hoe genaamd niets met huidskleur te maken heeft. In vele culturen is het zwart maken van het gezicht trouwens gebruikelijk bij feesten rond de zonnewende. Zo kent zelfs Iran zijn Zwarte Piet, die daar luistert naar de naam Hadji Firoez.

EEN GELIJKE

Over de oorsprong van de Zwarte Piet-figuur doen uiteenlopende theorieën de ronde. In middeleeuwse mythen gaat het om een demon, die door de Sint overwonnen werd en gedwongen om voortaan goede daden te doen. Hardnekkig is de visie dat het een Ethiopische slaaf was, Piter genaamd, die door Nicolaas op de slavenmarkt van Myra werd vrijgekocht en die daarna uit dankbaarheid hulp bood aan de lieve Sint. Volgens sommigen was het oorspronkelijk een islamitische handelaar, die de Sint hielp bij het verspreiden van voedsel onder de arme kinderen. Maar volgens anderen was het dan weer een afstammeling van de Berserkers, die de gewoonte hadden hun lichamen zwart te verven en zich te tooien met dierenhuiden. Wie de echte Piet ook moge zijn, alle theorieën kennen één constante, één zekerheid: met kolonialisme of racisme heeft hij niets te maken. Zelfs niet met knechtschap. In één enkel geval gaat het om een voormalige slaaf, die een gelijke werd van Sinterklaas.

In vroeger tijden waren Sint en Piet nooit lijfelijk aanwezig op hun feest. Enkel aan de gevulde schoentjes konden de kleinsten zien dat ze waren langs geweest. Dat veranderde plots in 1850, met een boek dat de Amsterdamse onderwijzer Jan Schenkman (1806-1863) schreef over Sint Nicolaas. In dit werk kregen Sint en Piet immers hun huidige vorm en men begon ze op die manier in het straatbeeld te zien. De Sint kreeg zijn kenmer-

kende lange baard en witte haren. En zijn helper - de benaming Piet ontstond pas aan het einde van de 19de eeuw - was zwart van kleur en kreeg zijn pofbroek, maillot en molensteenkraag. Sheperd en consorten zien hierin graag het bewijs dat er slavernij in het spel is. De klederdracht van Zwarte Piet was immers de mode van de negerpases, toen die hier als slaven in de 16de eeuw binnengebracht werden door Spanjaarden en Portugezen... Een bewijs is dit echter allerminst. Toen Schenkman in 1850 de zwarte helper die kledij gaf, was er in Nederland van slavernij al geen sprake meer, en zelf heeft Schenkman Piet nooit als slaaf bestempeld. Wanneer men het bestaan van slavernij gewoon aan de hand van kledij kan bepalen, moet men de Zwitserse Wacht heden ten dage ook eenvoudigweg beschouwen als de persoonlijke slaven van de paus.

Dat de Sint wel heel ver van discriminatie staat, werd vijf jaar voor het boek van Schenkman ook al beschreven door de Duitse Psychiater Heinrich Hoffmann (1809-1894). In zijn kinderboek 'Struwwelpeter' heeft Hoffmann het namelijk over een zwarte jongen die door Sinterklaas juist beschermd werd tegen de pesterijen van blanke kinderen...

Het moge dus duidelijk zijn dat er sinds het einde van de jaren 60 tegen windmolens gevochten wordt. Uit aanstellerij, onwetendheid of gewoon kwade wil. Mocht er in onze maatschappij al ergens racisme bestaan, dan is dat zeker niet bij de goedheilig man te zoeken of te vinden. Het enige wat de antiracistische wereldverbeteraars, genre Sheperd, met hun belachelijke strijd tegen een schitterende traditie in de praktijk bereiken, is een stukslaan van kinderdromen. Soms letterlijk! Her en der voelen 'jongeren' zich hierdoor immers geroepen en gesterkt om plechtige intochten te verstoren. Om pietenpruiken af te rukken en Sinten te bekogelen.

Frederik Pas

“CONFEDERATIE IS NODELOZE VERLEN- GING VAN BELGISCHE ZIEKTE”

‘Confederalisme, c’est le federalisme des cons’. De legendarische uitspraak van Karel Dillen lijkt na de confederale voorstellen van de N-VA actueler dan ooit.

Opvallend is dat de partij van De Wever systematisch binnen een Belgisch model blijft redeneren. Zo stellen zij een Belgisch confederaal model voor met een paritaire (!) regering en een Belgische grondwet. Dat dit beleidsniveau niet de minste meerwaarde biedt, blijkt geen reden voor de partij om het definitief ten grave te dragen.

Bovendien zijn hun institutionele voorstellen binnen de Belgische grendelstaat met bijzondere meerderheden en alarmbelprocedures schier onmogelijk zonder Franstalig fiat. Terecht reageerde Vlaams Belang-voorzitter Gerolf Annemans dat de N-VA-voorstellen enkel verklaarbaar zijn vanuit een naïeve en achterhaalde gehechtheid aan België en een hernieuwd geloof in de onderhandelingsmogelijkheden met de Franstaligen. “Ervan uitgaan dat de Franstaligen door de kracht en het stemmenaantal van één Vlaamse partij het confederalisme zomaar zullen slikken, getuigt van een acute vorm aan geheugenverlies... van de afgelopen veertig jaar. Bovendien is het duidelijk dat zij te allen tijde willen vermijden dat er wordt gesproken over het einde van België. Hierdoor dragen ze per definitie het politieke concept onafhankelijkheid ten grave. Dat is een historische fout,” aldus Annemans.

PARTICIPATIONISME

Hiermee komt de N-VA overigens terug op wat ze - naar eigen zeggen - had geleerd uit de ellenlange formaties van 2007 en 2010, waar

“De N-VA draagt per definitie het politieke concept onafhankelijkheid ten grave. Dat is een historische fout,” reageerde Vlaams Belang-voorzitter Gerolf Annemans.

ze tot den treure heeft moeten ondervinden dat deze eisen binnen een Vlaams-Waals onderhandelingskader onrealiseerbaar zijn. Graag brengen we hierbij volgende uitspraak van Bart De Wever in herinnering: “Het meest cruciale waarover ik dit jaar mijn mening heb moeten herzien, is het participationisme. Ik heb dit jaar tot mijn schande moeten vaststellen dat het niet meer lukt om verdere stappen in de staatshervorming te zetten door onderhandelingen met de Franstaligen.” (*De Standaard*, 2 januari 2009)

Nochtans is het net dat wat de N-VA nu opnieuw doet. Voor het Vlaams Belang bewijst de feitelijke onhaalbaarheid van deze voorstellen dat voor wie echt verandering wil de ordelijke opdeling een veel realistischer scenario is. Indien Vlaanderen in 2014 eerst zijn soevereiniteit afkondigt, kunnen vervolgens de splitsingsonderhandelingen worden aangevat. Die periode dient dan afgesloten

te worden met de eigenlijke onafhankelijkheidsverklaring en de stichting van de Vlaamse staat via de goedkeuring van een Vlaamse Grondwet. Enkel zo zal Vlaanderen alle noodzakelijke instrumenten in handen krijgen om een eigen beleid te voeren inzake fiscaliteit, sociale zekerheid, werk en migratie en zijn lot eindelijk in eigen handen kunnen nemen.

WALLO-BRUX

Als vurig verdediger van de Vlaamse hoofdstad stellen wij bovendien grote vraagtekens bij het eigenaardige Brusselstandpunt van de N-VA. Zo verzetten wij ons met klem tegen de invoering van een subnationaliteit in Brussel. Door de Brusselaars te verplichten zich te bekennen tot de éne of de andere gemeenschap - ook op electoraal vlak - wordt opnieuw een vorm van talentelling ingevoerd, die maar al te gretig zal gebruikt worden door de Franstaligen. Daarnaast stelt de N-VA expliciet dat Brussel be-

stuurd dient te worden door zowel Vlaanderen als Wallonië, waardoor het de facto de Fédération Wallonie-Bruxelles erkent en de vorming van een grotendeels door Wallonië gedomineerde 'enclave' op Vlaams grondgebied faciliteert.

Klaas Sloomans

Met haar Brusselstandpunt faciliteert de N-VA een grotendeels door Wallonië gedomineerde 'enclave' op Vlaams grondgebied.

WERKEN TOT DE DOOD AAN MINIMUMTARIEF

Naast de confederale plannen stelde de N-VA ook een aantal bijzonder harde economische standpunten voor.

Werken tot je 70, afschaffing van de loonindexering, afschaffing van het brugpensioen, loonbevriazing,... De nationalistische wijsheid dat het morele peil van een samenleving gemeten kan worden aan de manier waarop ze omgaat met haar sociaal zwakkeren, zijn ze duidelijk vergeten bij de N-VA. Tegenover het donkerblauwe en asociale programma van De Wever plaatst het Vlaams Belang zijn sociaal programma dat dit voorjaar werd voorgesteld.

AFSCHAFFING INDEX = ECONOMISCH WONDERMIDDEL?

Zo is het propageren van de afschaffing van de loonindex niet alleen bijzonder kil, het is alles behalve het economisch wondermiddel zoals het wordt voorgesteld. Een flexibele arbeidsmarkt betekent niet dat ook de loonevolutie flexibel moet worden. Inkomenszekerheid en bijgevolg een aanpassing van de lonen aan de levensduurte is een fundamentele sociale verworvenheid waaraan niet mag worden geraakt. Niet alleen omdat ze onze levensstandaard garandeert, maar evenzeer omdat ze de economie permanent zuurstof geeft door een stabiele consumptie.

Het reële probleem ligt bij de enorme lasten op arbeid. Tussen hetgeen wat werkgevers betalen en wat de werknemer ontvangt gaapt immers een enorme

kloof. Zo wordt een werknemer met een belastbaar inkomen van 25.000 euro belast aan het 'laagste' tarief van 45 procent. Voor wie meer verdient loopt dat op tot 54 procent. Hiermee is België de absolute nummer 1 inzake loonlast in de gehele eurozone en slaan we een enorme kloof met de ons omringende landen die veel lagere belastingtarieven hanteren en bijgevolg veel makkelijker investeringen aantrekken. Dáár ligt het kalf gebonden. Niet bij de index.

Het Vlaams Belang pleit daarom voor een daling van de patronale loonkosten met 25 procent, zodat de globale loonkost kan dalen zonder dat de werknemer hiervoor moet opdraaien. Maar ook de loonlasten voor werknemers dienen met een kwart te dalen. Dit kan integraal worden gefinancierd met de geldstroom die nu via de sociale zekerheid naar het zuiden vloeit.

KEIHARD EN KIL

Ook het N-VA-voorstel van de 45-jarige loopbaan doet de wenkbrauwen fronsen. Een masterstudent geneeskunde die tot zijn 25 op de universiteitsbanken zit, wordt verplicht tot zijn zeventigste te werken. Toen een aantal jaar geleden Jean-Marie Dedeker de 40-jarige loopbaan bepleitte, werd die weggehoond als uiterst asociaal en ultraliberaal. De N-VA gaat vandaag nog een stap verder door de reële pensioenleeftijd nóg te verhogen. Werken tot de dood zeg maar. Het is een keihard en kil model waar het Vlaams Belang graag voor past en zijn eigen sociaal programma tegenover plaatst.

8 OP 10 BUITENLANDSE VEROORDEELDEN ILLEGAAL

Dat vreemdelingen buitenproportioneel vertegenwoordigd zijn in de Belgische gevangenissen is reeds lang bekend. Vorig jaar maakte senator Bart Laeremans nog bekend dat zowat 1 op de 2 gevangenen niet over de Belgische nationaliteit beschikt. Nu blijkt dat onder hen niet minder dan 8 op 10 illegaal in het land verblijft.

Van de 11.649 gedetineerden zijn er 3.477 illegaal. Dat toonde Bart Laeremans afgelopen maand aan op basis van gedetailleerde cijfers van het aantal buitenlanders en illegalen per gevangenis. De combinatie van de gegevens uit de antwoorden van staatssecretaris De Block en Justitieminister Turtelboom (beiden Open VLD) leidde tot hallucinante vaststellingen.

Uitgesplitst per gewest blijkt dat in Vlaanderen een derde (31,5 procent) van de gedetineerden geen wettelijke verblijfplaats heeft. Maar liefst 78,8 procent van de buitenlandse veroordeelden of bijna vier vijfde is illegaal in het land. Van alle veroordeelde vreemdelingen in de Vlaamse gevangenissen, heeft dus slechts 21,2 procent recht op verblijf in België.

BRUSSEL

In de drie Brusselse gevangenissen bedraagt het aandeel illegalen 42,8 procent van de gevangenispopulatie en 64,2 procent van de buitenlandse populatie. 71,5 procent van de veroordeelde vreemdelingen is er illegaal. In de Vlaamse gevangenissen is het aandeel illegalen bij de buitenlanders dus beduidend hoger dan in Brussel.

In Vlaanderen zitten de grootste groepen buitenlanders in de gevangenis van Wortel: bijna 70 procent van de gedetineerden. Wortel moet evenwel worden opgesplitst in enerzijds de kolonie van Wortel zelf (circa 275 gedetineerden) en anderzijds de gevangenis van Tilburg met 650 gedetineerden. Het gaat bijna uitsluitend om veroordeelden. In beide gevangenissen samen zijn er 645 buitenlanders, waarvan 535 zonder verblijfstitel in dit

land. Dat is zomaar eventjes 83 procent van de buitenlanders. Op de totale gevangenisbevolking is 58 procent illegaal. We vermoeden dat deze vooral geconcentreerd zitten in het Nederlandse Tilburg. Het is niet onlogisch dat er zoveel buitenlanders en illegalen naar Tilburg gestuurd worden, vermits zij veel minder bezoek ontvangen.

ANTWERPEN

In de gevangenis van Antwerpen zitten 433 vreemdelingen op 696 gedetineerden of 62,2 procent. Maar liefst 73,7 procent van de buitenlandse gedetineerden in de Begijnestraat of drie kwart is illegaal in het land. Van de totale gevangenisbevolking in Antwerpen is 46 procent illegaal.

Volgens Bart Laeremans bewijzen deze cijfers dat er dringend werk moet gemaakt worden van het uitzitten van de straf in de herkomstlanden. De 'opvang' van gedetineerden kost de belastingbetaler bovendien handenvol geld. Enkel de kosten van de gezondheidszorg lopen al op tot het duizelingwekkende bedrag van meer dan 100 miljoen euro per jaar. In tijden van besparingen is het niet langer te verantwoorden dat gelukzoekers, die onze gastvrijheid en sociale faciliteiten misbruiken, en daarenboven zwaar crimineel gedrag vertonen, onze zuurverdiende centen galant opsouperen.

Klaas Slootmans

MAGGIE: GEWOGEN EN TE LICHT BEVONDEN

Staatssecretaris voor Asiel en Migratie Maggie De Block (Open VLD) cultiveert het imago van een harde tante. Voortdurend worden we om de oren geslagen met berichten dat de problemen in verband met asiel en migratie dankzij het beleid van 'IJzeren Maggie' tot het verleden behoren. Niets is echter minder waar.

In 2012 werden in België 21.461 asielaanvragen ingediend, die betrekking hadden op 28.285 personen, zowat de volledige bevolking van een gemeente als Temse of Herentals. Dat waren er dubbel zoveel als in 2007, toen 11.120 asielaanvragen werden ingediend, die betrekking hadden op 14.051 personen. Van de toenmalige EU-27 bekleedden we de vijfde plaats wat het aantal asielaanvragen per 1.000 inwoners betreft. Daarmee zakte we welgeteld één plaats in de rangschikking ten opzichte van 2011. België kreeg in 2012 nog steeds drie maal zoveel aanvragen per 1.000 inwoners als het gemiddelde voor de EU-27.

UITWIJZINGSBELEID: BEVEL OM TE LACHEN?

De meest recente terugkeercijfers ogen alles behalve spectaculair. In 2012 werden 11.386 illegalen

van het grondgebied verwijderd. Weliswaar is dit een stijging met meer dan 10 procent ten opzichte van 2011, maar in 2002 werden nog 14.576 illegalen effectief teruggestuurd. Terwijl het aantal gevallen van vrijwillige terugkeer is toegenomen, geldt dat in veel mindere mate voor de gedwongen repatriëringen. De laatste vijf jaar schommelde het jaarlijkse aantal repatriëringen tussen de 3.500 en de 4.000. Tijdens de periode 2002-2006 waren het er ongeveer dubbel zoveel. De capaciteit van de gesloten centra, waar vreemdelingen met het oog op hun gedwongen repatriëring worden vastgehouden, daalde onder De Block zelfs tot 500 plaatsen tegenover meer dan 600 enkele jaren geleden.

Dat de eenzijdige nadruk op de vrijwillige terugkeer niet werkt, blijkt uit een vergelijking van het aantal verwijderingen met het aantal bevelen om het grondgebied te verlaten (BGV's). De zogenaamde terugdrijvingen aan de grens worden buiten beschouwing gelaten, omdat het daarbij gaat om vreemdelingen die geen BGV ontvangen. In 2012 werden 76.497 BGV's betekend aan illegalen, terwijl slechts 9.491 gedwongen repatriëringen en gevallen van vrijwillig vertrek plaatsvonden. Slechts van 12,4

procent van de in 2012 afgegeven BGV's kan dus met zekerheid worden gezegd dat ze werden uitgevoerd! Afgaande op de cijfers voor de eerste negen maanden van 2013 is er geen sprake van enige verbetering. Zijn dergelijke bevelen nu om te lachen of om het grondgebied te verlaten?

GEZINSHERENIGING: LAWINE NIET GESTOPT

Aangezien de nieuwe wet op de gezinshereniging, goedgekeurd tijdens de periode van lopende zaken in de zomer van 2011, een aantal bijkomende voorwaarden invoerde, is het niet verwonderlijk dat het aantal verblijfsmachtigingen in het kader van gezinshereniging afnam. Terwijl in 2011 36.828 vreemdelingen om familiale redenen werden gemachtigd tot verblijf, waren het er in 2012 30.096. Deze daling is weliswaar substantieel, maar althans spectaculair. De immigratielawine als gevolg van gezinshereniging is in ieder geval niet gestopt. Het gaat jaarlijks tenslotte nog altijd om de bevolking van een gemeente als Asse of Tongeren.

Balans na twee jaar Maggie: gewogen en te licht bevonden.

Werner Somers

**Twee jaar Maggie:
een mager beestje**

VLAAMS WONINGBELEID GEBUISD

De toenemende files, de aangroeiende wachtlijsten in de gehandicaptenzorg en de mislukte integratie van allochtonen zijn maar enkele problemen die deze legislatuur geen oplossing kregen. Ook wat het woonbeleid betreft, oogt het palmares van de Vlaamse regering niet echt fraai.

Cijfers afkomstig van de Vlaamse OCMW's toonden recent aan dat het aantal uithuiszettingen toeneemt, alleen al tussen 2011 en 2012 met 6 procent. Wekelijks komen 261 gezinnen op straat te staan. Niet minder dan 13.571 gezinnen dreigen uit hun huis te worden gezet. Het Vlaams Parlement greep deze alarmerende cijfers aan om een debat te organiseren over het woonbeleid van de Vlaamse regering.

SCHAAMTELOOS

In theorie bestaat er in Vlaanderen een zogenaamd 'recht op behoorlijke huisvesting'. In de praktijk kunnen veel Vlamingen zich echter geen behoorlijke huisvesting permitteren. Een deel van de bevolking slaagt er niet in een woning in eigendom te verwerven en botst in de sociale huisvesting op lange wachtlijsten. Het is in de private huursector dat de belangrijkste

problemen zich voordoen inzake betaalbaarheid en woonkwaliteit.

De regering-Peeters II slaagde er niet in de wachtlijsten voor een sociale woning te doen dalen. Maar liefst 70.860 gezinnen wachten, soms al jaren, op een sociale woning. CD&V, N-VA, SP.a en Open VLD schoven elkaar in het parlementaire debat schamteloos de zwarte piet door voor de problemen. De eerstgenoemde drie partijen maken deel uit van deze regering, terwijl oppositiepartij Open VLD deel uitmaakte van de vorige regering-Peeters I en toen zelfs de minister van Wonen leverde. Al deze partijen dragen dus een collectieve verantwoordelijkheid.

ONZE VOORSTELLEN

Als enige partij durfde het Vlaams Belang - bij monde van Jan Penris - in het debat wijzen op de pro-

blemen die de massa-immigratie veroorzaakt. Een stad als Antwerpen krijgt er tegen 2030 100.000 nieuwe inwoners bij. Vanzelfsprekend zet deze aangroei een enorme druk op de woningmarkt, vooral in de steden. In Antwerpen zouden tegen 2030 45.000 woningen moeten gebouwd worden om al deze 'nieuwe Antwerpenaren' te huisvesten.

Het Vlaams Belang sprak zich ook uit voor het behoud van de woonbonus. Dat de Vlaamse regeringspartijen door geruzie de indruk wekken dat deze bonus in de huidige vorm zou kunnen worden afgeschaft, zorgde voor heel wat onzekerheid onder potentiële kopers. Eigendom is echter de beste bescherming tegen armoede. Maar anderzijds is het Vlaams Belang ook van oordeel dat de huursector in de steek wordt gelaten. Het fiscale beleid trok tot nu toe bijna uitsluitend de kaart van de eigenaars. Wanneer we de private huursector willen versterken, zowel kwalitatief als kwantitatief, dan moeten investeringen daar worden aangespoord, onder meer fiscaal.

Het Vlaams Belang wil ook dat er werk wordt gemaakt van een intensievere benutting van het woningbestand. Ouderen blijven liefst zo lang mogelijk zelfstandig wonen. Hun woningen zijn echter vaak te groot en niet afgestemd op hun dalende fysieke mobiliteit. Het beleid moet er dan ook voor zorgen dat deze ouderen tijdig alternatieven worden aangeboden, zoals kwalitatieve kleinere appartementen met faciliteiten op wandelafstand en comfortabele en betaalbare serviceflats. Daarom is het een schande dat de wachtlijsten voor serviceflats vaak zo lang zijn. Ook dat is een probleem dat nog geen oplossing heeft gekregen.

Wim Van Osselaer

VLAAMS BELANG OP BELGISCHE RADAR

Vlaams Blok Jongeren	Vlaams Belang Jongeren	VBJ	Het doel van de vereniging kan bovendien uitgebreid worden tot de hulp aan hulpbehoevenden. De "Vlaams Belang Jongeren" is een gestructureerde organisatie waarvan de activiteiten een weerslag op de openbare orde betekenen.	RECHTS EXTREMISME
Vlaams Nationalistisch Jeugdverbond		VNJ	Deze vereniging van de Vlaams nationalistische jeugd is een kweekvijver voor bepaalde extreem rechtse organisaties	GEWELDDADIGE GROEPERING RECHTS EXTREMISME
Vlaamse Jongeren Westland		VJWestland	Het is een radicale volksnationalistische identaire vereniging voor en door jongeren in West Vlaanderen die volledig los van politieke partijen haar doel nastreeft de stem van de Vlaamse jeugd laten horen "Baas in eigen land en streek".	
Viuchtelingen Aktie Komitee (Zal vernietigd worden)		VAK (2)	Het VAK is ontstaan na de dood van Semira Adamu. Uit verontwaardiging over de dood van deze jonge	LINKS EXTREMISME

Nadat Justitieminister Turtelboom (Open VLD) eerder openlijk toegaf dat de Belgische Staatsveiligheid de opdracht had om het Vlaams Belang en zijn mandatarissen te volgen, blijkt de praktijk ook te worden toegepast door de federale politie.

Hoewel het volgen van politieke tegenstanders herinneringen oproept aan ver vervolgen en akelige Stasi-praktijken uit de DDR, blijkt de Belgische staat anno 2013 vergelijkbare praktijken toe te passen. Op een vraag van Filip Dewinter erkende minister van Binnenlandse zaken Milquet (cdH) het bestaan van een zwarte lijst bij de federale politie. Hierop prijken niet alleen terroristische of gewelddadige groeperingen - zoals Sharia4Belgium - maar ook heel wat onschuldige Vlaamsgezinde organisaties zoals de Vlaams Belang Jongeren (VBJ), het Taal Aktie Komitee (TAK) en het Vlaams Nationaal Jeugdverbond (VNJ). In totaal worden niet minder dan 221 organisaties gevolgd.

Opmerkelijk is bovendien dat naast organisaties ook bepaalde personen worden gevolgd. Zo bevat de lijst zo'n 10.000 namen waaronder niet minder dan 480 mandatarissen van het Vlaams Belang. In een reactie hekelde Filip Dewinter het

gebrek aan democratische controle en wees hij op het feit dat de Vlaamse Beweging uitdrukkelijk wordt gevisieerd.

Dat de veiligheidsdiensten en de politie aanhangers en sympathisanten van Al Qaida of Sharia4Belgium nauwlettend in de gaten houden, is begrijpelijk. Zij willen de democratie - desnoods gewapenderhand - omver werpen en inruilen voor de sharia, de islamitische wetgeving, onthoofdingen en stenigingen inclusief. Maar de registratie van Vlaamsgezinde organisaties zoals de Vlaams Belang Jongeren en TAK zijn duidelijk ingegeven door politieke dan wel door juridische motieven. Zij willen alleen maar de vreedzame en ordelijke ontbinding van een systemisch ziek België. Dat is een legitieme strijd en een legitiem doel.

STAATSVEILIGHEID

Dat het Vlaams Belang reeds lang op de Belgische radar ligt, werd overigens onlangs nog aangetoond door de grote baas van de Staatsveiligheid, Alain Winants. Hoewel deze aanvankelijk ontkende dat leden van onze partij werden gevolgd, viel hij door de mand toen de RTBF hem ging interviewen en men op zijn bureau een dossier met de naam Filip Dewinter kon zien liggen.

Na een parlementaire vraag van volksvertegenwoordiger Bert Schoofs gaf minister van Justitie Turtelboom dan ook toe dat de Staatsveiligheid onze partij inderdaad volgt. De toenmalige liberale Justitieminister Verwiltghen gaf daartoe in 2001 officieel de opdracht. Verwiltghen gaf, naar verluidt, de instructie omdat het Vlaams Blok een 'extreemrechtse' groepering zou zijn. "De uiteindelijke veroordeling van het Vlaams Blok voor racisme bewees dat die visie juist was," klonk het. Dat is natuurlijk klinkklare onzin. Die veroordeling bewees immers niets. De uiteindelijke veroordeling kwam er nadat de wetgeving à la carte werd aangepast om over te kunnen gaan tot een veroordeling.

Ook de veelzeggende uitspraak van de toenmalige CGKR-directeur Johan Leman maakte duidelijk dat de veroordeling niet minder was dan een politieke lynchpartij. Zo stelde hij meteen na de eerdere uitspraak van het Hof van Beroep in Brussel (waarbij de rechters zich aansloten bij het vonnis van Eerste Aanleg en zich onbevoegd verklaarden) dat "wij nu moeten zoeken naar rechters die het Vlaams Blok wél willen veroordelen". Wie bedreigt hier dan de democratie?

Klaas Slootmans

RACISME IN VLAANDEREN? WAAR?

Misschien zat Halloween er wel voor iets tussen? *De Standaard* trok dit najaar ijverig op spokenjacht. De krant pikte een universitaire studie op en pakte uit met een lijvig dossier: 'Racisme in Vlaanderen'. Die ronkende titel bekt lekker en klinkt spectaculair, maar eigenlijk stelde het niet veel voor.

"Je valt ook in een weldenkend gezelschap niet meer uit de toon wanneer je oppert dat je dat allochtonengejammer moe bent," zuchte journalist Karel Verhoeven ter inleiding. Waarna de krant fluks alle registers opentrok voor nog méér allochtonengejammer. Een hele week lang stonden allochtonen, daartoe flink aangeemoedigd, aan de klaagmuur. De modale Vlaming is onverdraagzaam, bekrompen, racistisch, zo luidde het vonnis. "Ze zijn hier geboren en getogen, en toch voelt de 2de generatie van Turkse en Marokkaanse origine zich oneerlijk behandeld. Opmerkelijk: geïntegreerde allochtonen die studeren en de krant lezen worden het vaakst gediscrimineerd," klonk het boven deel 1 van de reportage. En daar ging het hele onderzoek al de mist in. Het is immers niet omdat Turken of Marokkanen zich vaak gediscrimineerd *voelen*, dat ze ook daadwerkelijk gediscrimineerd *worden*. Maar laten we de getuigen zelf aan het woord.

REKBAAR BEGRIP

Discriminatie blijkt een heel rekbaar begrip. Layla Önlén deed mee aan de gemeenteraadsverkiezingen en kreeg vaak een complimentje voor haar Nederlands. Goedbedoeld, maar eigenlijk vindt ze dat een belediging. Sahil is al een tijd op zoek naar werk en verstuurde zijn CV naar verschillende bedrijven. Daarop kreeg hij geen reactie, of - in het beste geval - een afwijzing. Volgens Sahil wordt hij gedis-

crimineerd, maar hoeveel Vlaamse werklozen zullen u net hetzelfde verhaal kunnen vertellen? Mohammed kreeg op zijn werk een negatieve evaluatie omdat hij zich tijdens de werkuren twee keer per dag afzonderde voor het gebed en moet nu

op zoek naar een andere baan. Discriminatie! Hanane draagt een hoofddoek en studeert rechten. Ze vermoedt dat die hoofddoek voor veel werkgevers een hinderpaal zal zijn. Discriminatie? "Oude dametjes klemmen hun handtas tegen zich aan, als ik in Antwerpen op straat loop of op de bus stap," zucht Adamou. Dat kan voor de man in kwestie best choquerend en confronterend zijn, maar discriminatie kan je dat toch moeilijk noemen. Handtasdiefstallen zijn nu eenmaal niet vaak het werk van goed geïntegreerde Zwitsers in dit land...

SCHOOL

Dat allochtone leerlingen het vaak slecht doen op school is bekend. "Van de meisjes van Marokkaanse origine verlaat 44 procent het middelbaar zonder diploma, bij de jongens is dat 54 procent. Ook meer dan de helft van de jongeren van Turkse origine behaalt geen diploma," meldt *De Standaard*. Dat is, zo beweert de krant, vooral de schuld van de leerkrachten, en niet van een gebrek aan motivatie, inzet of taalkennis. 'De vooroordelen van het lesgevend personeel belemmeren allochtonen in hun school- en of latere beroeps-carrière'. Maar hoe verklaar je dan dat andere allochtonen het doorgaans veel beter doen dan hun Marokkaanse en Turkse klasgenoten? En hoe verklaar je dat er ook Marokkanen en Turken zijn die er wél geraken en die het wél ver schoppen? Zou het dan toch iets met cultuur of religie te maken hebben, met de opvoeding en de betrokkenheid van de ouders, met het persoonlijke karakter en de inzet van de studenten zélf? Het onderzoek biedt geen antwoord op al die fundamentele vragen. De schuldige is al gevonden: de leraar.

WERK

Ook de werkgevers moeten er aan geloven. Van de burgers die buiten de EU geboren zijn, was vorig jaar amper twee derde actief op de arbeidsmarkt. In geen enkel ander land in Europa zijn zo weinig allochtonen aan het werk. Ook dát moet wel een gevolg zijn van het 'racisme in Vlaanderen', vermoedt *De Standaard*. "In geen enkel ander Europees land zijn (of worden) werknemers van buitenlandse afkomst zo sterk benadeeld," klinkt

Werkgevers wijzen vaak op een gebrekkige werkhouding bij allochtonen. Met discriminatie heeft dat niets te maken.

het. Een voorbarige conclusie. Er zijn heel wat andere redenen voor de lage arbeidsparticipatie van allochtonen. Eén ervan is een gebrekkige taalkennis, een laag profiel is een andere. Heel wat immigranten kwamen naar hier om in de industrie te werken, maar die sector verdwijnt stilaan. En dus is er steeds minder werk voor laaggeschoolden. Wat dat betreft zitten Vlaamse werkzoekenden in hetzelfde schuitje.

Bovendien wijzen werkgevers vaak op een gebrekkige werkhouding bij allochtonen. Stiptheid, communicatie, het naleven van afspraken, inzet en verantwoordelijkheidsgevoel vormen niet zelden een probleem. Vele jongeren krijgen ook een slecht voorbeeld thuis, als ze hun ouders nooit hebben weten werken en vader een hele dag in het theesalon aan de waterpijp zit te lurken. En dan is er natuurlijk nog de comfortabele hangmat van allerhande uitkeringen. Waarom zouden we gaan werken? Vadertje staat betaalt wel. Waarom zich uit de naad werken van negen tot vijf, als er met drughandel en louche zaakjes veel gemakkelijker en meer geld te rapen valt? Verklaringen zat, maar onderzoekers en journa-

listen fietsen er in een wijde boog omheen. En uiteindelijk moet heel Vlaanderen aan de schandpaal.

FOUT

Als kers op de zure taart, signaleert *De Standaard* dat de meerderheid van de Vlamingen er foute ideeën op nahoudt. Zo blijkt dat één op twee Vlamingen liever in een autochtone buurt woont dan in een veelkleurige multiculturele. Op het platteland loopt dit zelfs op tot zeven op tien. “Velen koppelen allochtonen in een wijk aan criminaliteit en sociale achterstelling,” luidt de veroordeling. Dat allochtonen zelf liever ook gezellig onder elkaar wonen, blijft onvermeld. Net zoals het feit dat Vlamingen die de stad zijn ontvlucht voor verpaupering en onveiligheid dag in dag uit naar de stad trekken om hun boterham te verdienen en dus heel goed weten wat er gebeurt. Dat de criminaliteitscijfers en de (politie-)mensen op het terrein vertellen dat het aandeel van allochtone jongeren in de criminaliteit verontrustend is, blijkt ook al een kleine vergetelheid. Maar ja, ook dat zal wel een gevolg van discriminatie zijn. En zo is de bizarre cirkel - of noem het kronkel - rond.

EEUWIG SLACHTOFFER

‘Verhelderend’, ‘ontluisterend’, ‘gedurfd’, met die gevleide woorden bejubelde *De Standaard* zijn eigen onderzoek. ‘Afgezaagd’, ‘voorspelbaar’ en ‘eenzijdig’ lijken eerder op zijn plaats. “Een hoog Calimero-gehalte”, aldus Peter De Roover (*Doorbraak*). Het liet zich raden dat allochtone woordvoerders zich gretig in de allochtone slachtofferrol zouden wentelen nadat *De Standaard* voor hen de rode loper had uitgerold. Als je het ons vraagt, zit Thierry Willemarck (voorzitter van de Brusselse ondernemersorganisatie Beci) dicht bij de waarheid. In een reactie op de schrikbarende hoge werkloosheidscijfers onder allochtone jongeren in Brussel, gaf hij hen de wijze raad eens goed in de spiegel te kijken, want de excuses zijn op. Willemarck zegt dat tweede-generatie-jongeren “een schop onder de kont” verdienen om de handen uit de mouwen te steken. *De Standaard* wou alleen maar de Vlamingen een geweten schoppen. Gemakkelijk en goedkoop. Maar daar schieten nóch de allochtonen, nóch de integratie en nóch de samenleving wat mee op.

Ludo Leen

V Voeren: waar Vlami

Dit jaar vierde de Voerstreek de vijftigste verjaardag van haar terugkeer naar Limburg en Vlaanderen. We hadden een gesprek met Guido Sweron. Hij stond van in het begin - ook in de meest letterlijke zin van het woord - op de Voerense barricaden en is dan ook een bevoorrecht getuige van de woelige geschiedenis die zijn streek de voorbije halve eeuw doormaakte. Hij was vele jaren lang de ambassadeur van de Vlaamse Voerenaars in de Vlaamse Beweging en stampte vrijwel eigenhandig het toerisme, dat een belangrijk wapen zou worden in de Vlaamse strijd om Voeren, uit de grond. Partijpolitiek is Sweron heel die tijd onafhankelijk gebleven en dat is hij ook vandaag nog.

We keren terug naar 1963, het jaar waarin de taalgrens definitief werd vastgelegd. De feiten zijn gekend: in ruil voor de overheveling van een twintigtal gemeenten naar Wallonië, verhuisden nagenoeg evenveel onmiskenbaar Nederlandstalige gemeenten die administratief deel uitmaakten van Waalse provincies, naar Vlaanderen.

De populaire stelling luidt dat de terugkeer van de zes Voerdorpen naar Vlaanderen werd 'gecompenseerd' met de overheveling van het West-Vlaamse Komen en Moeskroen naar Wallonië. Maar daar bleef het niet bij. Ook de dorpen van de Jekervallei - met name Bitsingen, Eben-Emaal, Rukkelingen, Wonk, Beurs en Glaaien - verhuisden van Limburg naar Luik, waardoor de Voerstreek als een Vlaams eiland in Wallonië kwam te liggen.

Zowel in Komen-Moeskroen als in de Jekervallei onderging de bevolking gedwee de overgang. In Voeren was dat echter niet het geval...

De terugkeer naar Vlaanderen botste in de zes dorpen op grote weerstand bij enkele leidende families die immers hun bevoorrechte politieke, economische en sociale relaties in het Luikse zagen verloren gaan. Zij slaagden erin hun achterban te mobiliseren tot verzet, dat kon rekenen op actieve steun vanuit Luik. Daar stond van Vlaamse kant weinig of niets tegenover. Limburg en Vlaanderen hebben, zeker in die eerste jaren, dan ook veel kansen gemist om Voeren daadwerkelijk in Vlaanderen te integreren.

ingen (opnieuw) thuis zijn

Nochtans was de terugkeer naar Vlaanderen een logische zaak aangezien het Nederlands er de cultuurtaal was.

Dat was zeker zo. De Voerdorpen hebben, ook gedurende de 130 jaar dat ze deel uitmaakten van de provincie Luik, altijd hun onmiskenbaar Limburgse, Vlaamse karakter behouden. Tot 1963, het jaar waarin de zes Voerdorpjes terugkeerden naar Limburg, was er in Voeren van enig Franstalig verenigingsleven nagenoeg geen sprake en Franstalig onderwijs bestond hier zelfs helemaal niet!

In dat laatste kwam evenwel snel verandering. De Luiksgezinden grepen de faciliteitenregeling immers aan om in sneltempo eigen onderwijsinstellingen op poten te zetten en uit te bouwen.

Alhoewel ze in het dagelijkse leven veelal het Voerense dialect bleven gebruiken, stuurden ze hun kinderen voortaan naar een Franstalige school. Daardoor werd het fundament gelegd voor iets dat tot dan niet had bestaan: een Franstalige gemeenschap. Degenen die in deze instellingen school liepen, vormden de eerste generatie die effectief verfranst werd en het plaatselijke dialect - dat hoe dan ook een bindmiddel is - niet meer beheerste. Anders dan bij hun ouders, werd voor deze jongeren het Frans hun communicatiemiddel. De faciliteiten werden zo misbruikt voor 'desintegratie' in de plaats van integratie waarvoor ze door de wetgever waren bedoeld.

Eind 1977 werd door jongeren uit deze ontworpen generatie de 'Action Fouronnaise' opgericht, met in haar schoot de knokploeg 'Groupe Hérisson' (egel, nvdr). Hun leider werd José Happart, een uit Wallonië ingeweken fruitboer. Voor de Vlaamse Voerenaars breekt een zware periode aan.

We kregen te maken met een regelrechte terreur-campagne, waarbij alles wat Vlaamsgezind was in Voeren, werd belaagd. Ruiten werden ingeslagen, gevels beklad, huisdieren afgemaakt, autobanden ge-

perforeerd, vee verminkt, mensen in elkaar geslagen, graven geschonden, kinderen gemolesteerd, en ga zo maar door. God weet hoe dikwijls ze bij mij thuis en bij andere bekende Vlaamse Voerenaars de ruiten hebben ingegoooid. Op mijn auto werd gedanst. En ik ben verschillende keren het ziekenhuis ingeslagen.

Deze toestanden riepen vanuit Vlaanderen een sterke reactie op en culmineerden in de grote Vlaamse 'wandelingen' van 1979 tot 1981. Die draaiden niet zelden uit op harde confrontaties met de toenmalige Rijkswacht en Luiksgezindes, zoals we onlangs nog eens op televisiebeelden te zien kregen.

Het heeft me mateloos geërgerd dat dit zo ongeveer het enige beeld was dat we in bepaalde media naar aanleiding van de vijftigste verjaardag van onze terugkeer naar Limburg te zien kregen. Alsof er hier de voorbije vijftig jaar niets anders - of niets positiefs - is gebeurd...

Wat die wandelingen zelf betreft: er moest iets gebeuren! De steun die

we van het officiële Vlaanderen niet kregen, gaf de Vlaamse Beweging ons wél. Hoe men het ook draait of keert: deze wandelingen hebben ervoor gezorgd dat de 'kwestie Voeren' onder de ruime aandacht werd gebracht. Daar ben ik de vele wandelaars die ons vanuit heel Vlaanderen een hart onder de riem kwamen steken, nog altijd dankbaar voor.

De verkiezingen van 1982 leverden voor 'Retour à Liège' tien zetels op en voor 'Voerbelangen' vijf. Happart stort zich nu volop in de politiek en trekt de beruchte Voerencarroussel op gang, die jaren zou aanslepen en zelfs regeringen ten val zou brengen. Aangezien zijn carrière geen grof geweld meer kan verdragen, neemt de terreur stilaan af, waarna ook de Vlaamse wandelingen stilvallen. De Vlaamsgezinde Voerenaars ontwikkelden ondertussen een nieuwe strategie. Wat moeten we ons daarbij concreet voorstellen?

Kijk, eind jaren zeventig was de Voerstreek vrijwel onbekend in Vlaanderen, maar dat was sinds de grote Voermarsen niet langer het geval. We konden

“ Ik ben de Vlaamse wandelaars nog altijd dankbaar.

van toen af met andere middelen actie voeren. Het is een zachte manier, maar een efficiënte. We hebben de naambekendheid die de Voerstreek had gekregen, gebruikt om Voeren op de toeristische kaart te zetten. We hebben, om zo te zeggen, via het ramptoeisme het echte toerisme opgestart. Langzaam maar zeker kwam de stroom toeristen uit Vlaanderen en Nederland zichtbaar op gang, wat zonder meer een troefkaart was - en nog steeds is. De Vlaams-Nederlandse toeristenstroom heeft op zijn manier de Nederlandstalige aanwezigheid in de streek versterkt, welvaart gecreëerd (toerisme is momenteel de grootste werkgever in Voeren, nvdr) én ervoor gezorgd dat Voeren sociaal en economisch uit het Luikse werd losgeweekt. De uitbouw van het toerisme gebeurde bovendien zonder de eigenheid van de streek in het gedrang te brengen, integendeel: het hielp de Voerenaar de unieke schoonheid van het eigen leefgebied en zijn patrimonium te zien. Het toerisme werd ook doelbewust op mensenmaat gehouden. Onze gemeente verdraagt immers geen grootschaligheid. Dankzij allerlei kleine initiatieven werd ons cultureel erfgoed bewaard.

Deze aanpak leverde uiteindelijk resultaat op, ook op politiek vlak.

Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1988 won de Vlaamse eenheidslijst 'Voerbelangen' er een zetel bij. Zes jaar later waren er dat al zeven. De kentering kwam er in 2000, toen de Vlaamse lijst 'Voerbelangen' voor het eerst de meerderheid veroverde in de gemeenteraad, die in 2006 en 2012 niet alleen werd bevestigd, maar ook uitgebreid. Momenteel bezet

'Voerbelangen' tien van de vijftien zetels in de Voerense gemeenteraad.

Met dank aan de Nederlanders...

Dat is slechts ten dele waar. Het is natuurlijk geen geheim dat de Nederlanders in grote meerderheid voor 'Voerbelangen' hebben gestemd en in niet onbelangrijke mate hebben bijgedragen aan de overwinning bij de gemeenteraadsverkiezingen in 2000. Ondertussen heeft 'Voerbelangen' echter ook een meerderheid in de OCMW-raad (die in faciliteitengemeenten zoals Voeren rechtstreeks wordt verkozen, nvdr) en daarvoor stemmen de Nederlanders niet mee. Dat toont aan dat we er steeds meer Voerenaars hebben kunnen van overtuigen dat een Vlaamse meerderheid goed is voor het welzijn, de culturele ontplooiing, de milieuzorg en het toeristisch bedrijf in de streek.

“
Ook
voormalige
Luiks-
gezinden
stellen vast dat
het Vlaams
bestuur een
goede zaak is.

Bijna twintig jaar geleden stelde u in een interview met dit blad dat de Vlaamse Voerenaars eigenlijk niets anders vroegen dan te kunnen leven als gewone Vlamingen. Lukt dat ondertussen?

We zijn er de voorbije jaren uiteraard met rasse schreden op vooruitgegaan, al zijn er nog heel wat 'kleinere' ongemakken. Wanneer wij een ziekenwagen bellen, worden wij automatisch naar een Franstalige kliniek gestuurd. De pakjesdienst van de NMBS bedeeft ons vanuit Luik: pakjes worden opgehaald en afgeleverd in het Frans, anders mag je zelf gaan. Ook het aanbod aan Vlaamse televisiezenders blijft nog altijd beperkt...

Is er ondertussen sprake van een nauwere integratie van de Luiksgezinden in de Vlaamse Voerstreek?

De opeenvolgende gemeenteraadsverkiezingen hebben het onmiskenbaar aangetoond en ook voormalige Luiksgezinden zijn tot de vaststelling gekomen dat een Vlaams bestuur ook voor hen een goede zaak is. Ondertussen blijft het natuurlijk zo dat we hier nog altijd in een gespleten gemeenschap leven. Net zoals elders in Vlaanderen, blijkt dat de faciliteiten de integratie niet bepaald in de hand hebben gewerkt. Zo kunnen Voerenaars die dat willen, nog altijd hun stem uitbrengen in het Franstalige Aubel of Visé-Wezet en een beroep doen op Waalse rechters, waardoor de band met Luik niet wordt doorgeknipt. Daarnaast subsidieert de Franse Gemeenschap hier nog altijd het Waalse cultuurcentrum, de Franstalige school en andere Franstalige initiatieven. Hoewel het hier gaat om een ontoelaatbaar optreden op Vlaams grondgebied, kiest een meerderheid in het Vlaams Parlement ervoor de zaak met de mantel der liefde - of is het de mantel der lafheid? - te bedekken. Dat is voor mij onbegrijpelijk.

Heeft u de vijftigste verjaardag van de terugkeer van Voeren gevierd?

Ja, zij het met gemengde gevoelens. Uiteraard is de vijftigste verjaardag van de terugkeer van Voeren naar Limburg een reden om te feesten. Maar ik ben niet vergeten dat het hier de voorbije vijftig jaar - zeker de eerste vijfentwintig - niet altijd een feest is geweest. De herinnering aan ruzie, fysiek geweld, psychische terreur, lafheid, verraad en desintegratie... vier je normaal niet, dat kan je hooguit herdenken.

Wat kan Vlaanderen betekenen voor de Voerstreek en omgekeerd?

De Voerstreek is een groene long en een oase van rust pal in het midden van de verstedelijkte, euregionale driehoek Maastricht-Aken-Luik. Vlaanderen moet beseffen dat het met deze 'hub' op de grens van vier landen een troef in handen heeft. De Voerstreek beschikt over alle troeven om een ontmoetingsplaats te zijn met de Vlaming als gastheer/gastvrouw.

Hebt u nog een boodschap voor onze lezers?

Voeren is een paradijs voor wandelaars, fietsers en natuurliefhebbers-allerhande. Je kan hier ook lekker eten en drinken in de vele en goede horecazaken die onze streek rijk is. Ik zou dus zeggen: kom naar Voeren en geniet. De Voerstreek is een stukje Vlaanderen, om verliefd op te worden!

**Opgetekend door
Luk Van Nieuwenhuysen
en Dirk De Smedt**

Voor meer informatie over recreatie, gastronomie, overnachtingen, en al het andere wat Voeren te bieden heeft, kan u terecht bij:

Toerisme Voerstreek
Pley 13
3798 's Gravenvoeren
Tel.: 04 381.07.36
www.voerstreek.be

“

De Voerstreek is een
stukje Vlaanderen om
verliefd op te worden.”

BIO GUIDO SWERON

Geboren te Sint-Huibrechts-Lille op 17 december 1943

Mede-oprichter van de Provinciale Secundaire School Voeren,
de Muziekacademie Voeren en van de partij Voerbelangen

Voormalig secretaris en voorzitter van de culturele raad Voeren

Stond gedurende de voorbije halve eeuw – letterlijk en figuurlijk
– op de barricade in Voeren

Was jarenlang de partijpolitiek onafhankelijke verbindingsman
tussen Voeren en de Vlaamse Beweging

Is de grondlegger van de toeristische promotie van de Voerstreek
in Vlaanderen en ver daarbuiten, en in die hoedanigheid tot op
heden voorzitter van de vzw Toerisme Voerstreek

Gelauwerd met de André Demedtsprijs (1990), Visser Neerlandiaprijs (1995), het Grammensfonds (1986), de prijs van de
Cutlurele raad Voeren (2008), de Jozef Simonsprijs (2007), de
Gouden Vakantiemaker van Vlaanderen (2008), Toeristische
Persoonlijkheid van de provincie Limburg (1998)

CGKR BIS

Het beruchte Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding verdient een staatsbegrafenis. Niemand zou er een traan voor laten. Maar het zal nog niet voor morgen zijn.

“Het Centrum bestaat nu 20 jaar. Maar het staat met zijn standpunten een harmonieuze integratie in de weg. Zo verzet het CGKR zich tegen het verplichten van cursussen Nederlands voor nieuwkomers. Maar de taal kennen, is de sleutel tot tewerkstelling in Vlaanderen en een essentiële vereiste tot integratie.” Zo stond het in de krant. En het ging nog even door. “Volgens mij heeft het CGKR absoluut niet bijgedragen tot de integratie, het is er zelfs een hinderpaal voor. Het is helemaal geen uitgesproken pleitbezorger van bijvoorbeeld de aanvaarding van onze waarden over de scheiding van kerk en staat, de neutraliteit van de ambtenarij en de gelijkheid van man en vrouw. Bovendien bevestigt het CGKR door zijn houding de traditionele machtsstructuren binnen de islam en zo belet het de integratie.”

RARA

Dat was even schrikken. Het gebeurt immers niet elke dag dat standpunten van het Vlaams Belang netjes worden weergegeven in de media en de aandacht krijgen die ze verdienen. Tenzij ze worden gekopieerd en uit de mond van een N-VA'er komen... Dat gebeurt wel vaker. De man die hier stevig zijn spierballen liet rollen, was niemand minder dan André Gantman (N-VA-fractieleider in de Antwerpse gemeenteraad). Hoera, denk je dan, als de N-VA zijn schouders zet onder het opdoeken van dat onding, zijn we er straks eindelijk van af. Maar dat is te vroeg gejuicht. Want ook in dit dossier zitten niet alle N-VA'ers op dezelfde golfengete. Zo pleiten ze

in het Vlaams Parlement voor een eigen Vlaams Centrum. Terwijl ze in de Kamer voorstander zijn van een 'Interfederaal Centrum', wat trouwens ook de voorkeur geniet van Vlaams minister Geert Bourgeois. Ben Weyts wil een mogelijke wissel aan de top dan weer gebruiken om het Centrum “minder wereldvreemd” te maken. Kan u nog volgen?

FIKSE BOCHT

De integratie van grote groepen allochtonen is mislukt. Het CGKR is niet de oplossing maar een deel van het probleem geworden. Daarom vroeg het Vlaams Belang - aangemoedigd door de ronkende verklaringen van Gantman - een hoorzitting in het Vlaams Parlement. Maar dat voorstel werd door de regimelpartijen - N-VA inclusief - weggestemd. Waar is de tijd dat Bart De Wever nog onomwonden vóór de afschaffing van het CGKR pleitte? Met de woorden van de Amerikaanse president Truman: “In a free country, we punish men for crimes they commit, never for the opinions they hold.” In een vrij land veroordelen we mensen alleen voor misdaden die ze begaan

en nooit voor hun opinie. Maar ja, toen zat de N-VA nog braaf in de oppositie. Vandaag lijken ze al genoeg te nemen met een paar zitjes in de Raad van Bestuur. Jozef De Witte mag dus op beide oren slapen. Ook in dit dossier wordt de N-VA-soep niet zo heet gegeten als ze wordt opgediend.

WEG ERMEE!

Mark Grammens, auteur van 'Journaal' en 'eminence grise' van de Vlaamse Beweging, schreef in het verleden herhaaldelijk en terecht dat het CGKR destijds werd opgericht als “een Belgisch-nationalistische machine tegen het separatistische Vlaams Blok/Belang” en nog altijd wordt ingezet als geheim wapen tegen het Vlaamse autonomiestreven. Los daarvan is de discussie of het CGKR straks Vlaams, interfederaal of wat minder wereldvreemd moet worden een valse discussie. In wat voor jasje ze het CGKR ook stoppen - Vlaams of Belgisch - doet er niet toe. Vlaanderen heeft zo'n politiekcorrecte gedachtepolitie niet nodig. Weg ermee!

Ludo Leen

ADIEU FREDDY

Op 16 december trekt Freddy Thielemans de deur van het stadhuis achter zich dicht.

Het nieuws hing al een hele tijd in de lucht maar werd op de gemeenteraad van november bevestigd. Freddy Thielemans neemt ontslag als burgemeester van Brussel.

Hoewel Thielemans voor de gemeenteraadsverkiezingen verklaarde de hele legislatuur te willen zetelen, stapt hij na een jaar op. In de pers geeft hij nu toe dat zijn vroegtijdige vertrek al voor de verkiezingen gepland was. "Om een beetje de dynamiek te bewaren, moet je soms een aantal zaken verzwijgen," zegt hij daar nu over. De reden voor zijn ontslag is naar eigen zeggen zijn leeftijd. Nochtans aanvaardde hij ondertussen een nieuwe job als secretaris-generaal van de vzw Tentoonstellingspark. Zou dat te maken kunnen hebben met het niet onaardig jaarloon van bijna 200.000 euro?

SCHANDAAL

De koele relaties met PS-voorzitter Paul Magnette en Brussels PS-voorzitster Laurette Onkelinx zullen zeker meegespeeld hebben bij het 'vrijwillig' vertrek van de 69-jarige Thielemans. Zijn opvolger, de

53-jarige Yvan Mayeur, is een vertrouweling van Onkelinx en een poulain van Philippe Moureaux. De PS wordt ongeduldig voor de verkiezingen van 2014. Yvan Mayeur - vooralsnog geen stemmentrekker - moet zichtbaarder worden. Het is ook de vraag in welke mate het schandaal rond Pascale Peraita, voorzitter van de VZW Samusocial, die instaat voor de opvang van daklozen, de zaken niet bespoedigd heeft. Peraita, die genoemd wordt als opvolger van huidig OCMW-voorzitter Mayeur, kent zichzelf een bruto jaarloon van 192.705 euro toe en huurt bovendien een nieuwbouwapartement van het Brussels OCMW. Door het ontslag van Thielemans verdwijnt het schandaal rond Peraita wat naar de achtergrond.

NIET ONBESPROKEN

Freddy Thielemans wordt terecht geloofd voor zijn welsprekendheid en zijn intellectuele capaciteiten. Hij liep school in het Frans en werd franskiljon. In zijn jeugd militieerde Thielemans bij de Communistische Jongeren en vanaf 1983 werd hij kabinet-schef van de toenmalige Brus-

selse burgemeester Hervé Brouhon en lokaal partijvoorzitter. Na de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 1988 werd hij schepen voor Schone Kunsten, hoewel hij amper 517 voorkeurstemmen haalde.

Toen de volkse PSC-burgemeester Michel Demaret in maart 1994 ontslag diende te nemen na kritiek op Paus Joannes II, wierp Thielemans zich op als waarnemend burgemeester. Na de verkiezingen van oktober 1994 werd De Donnea burgemeester en Thielemans eerste schepen. Toen in 2000 de liberalen overall in de oppositie geduwd werden, kon 'dikke Freddy' de burgemeestersjerp definitief ombinden.

Zijn beleid is niet onbesproken. Brussel verpauperde verder en is vandaag de vijfde armste gemeente van het land. Het werd letterlijk een beleid van 'brood en spelen', met niets van vooruitgang op veiligheidsvlak, laat staan welzijnsvlak. Thielemans liet zich opmerken door een glas champagne te heffen op de dood van Paus Joannes Paulus II, door op 11 september 2007 vreedzame betogers tegen islamisering, waaronder buitenlandse parlementsleden, hardhandig te laten oppakken en door een aanval met Kalasjnikov tegen politieagenten een 'faits divers' te noemen. Hij bejegende de gemeenteraad op een autoritaire, brutale en soms boerse manier.

Of hij in de geheugens zal gegrift blijven als een 'groot' burgemeester, zal de toekomst wel uitwijzen. Momenteel staat hij in ieders geheugen gegrift als iemand die aantoonbaar liegt en bij wie opportunisme geen enkel doel meer dient behalve het eigen gewin.

En uiteraard moet dat worden bespot, gehekeld en bekritiseerd.

Frédéric Erens
Oud-gemeenteraadslid Brussel-stad

EU-GELD VERKEERD UITGEGEVEN

De Europese Rekenkamer, die het budget van de Europese Unie controleert, publiceerde onlangs haar 'Blunderboek' en het was weer stevig raak. Reden genoeg voor slimme landen om besparingen te eisen - zonder steun van België uiteraard. En Guy Verhofstadt? Die wil dat de EU... nog meer geld kan verspillen.

De EU-elite zag de publicatie van het 'Blunderboek' weer bang tegemoet. Een maand geleden trok Herman van Rompuy, de permanente voorzitter van de Europese Raad die door sommigen fanatiek 'president' wordt genoemd, naar de Europese Rekenkamer om deze

op uitgaven) en zijn daardoor nog steeds eerder nalevings- dan resultaatgericht." Wat men hier eigenlijk zegt is dat het geld blijft stromen van de betalende lidstaten naar de ontvangende lidstaten; of dat geld ook enig resultaat oplevert is niet van belang. Zo is de EU inderdaad een perfecte kopie van België geworden, waar onder het mom van solidariteit de Vlaamse miljarden ook naar Wallonië worden overgepompt zonder dat daar enige prestatie tegenover staat.

Dit soort wantoestanden zorgt ervoor dat de landen die in de EU alle rekeningen mogen betalen het stilaan op hun heupen krijgen. Alle landen die buitensporig veel

aan te manen niet al te kritisch uit de hoek te komen over de Europese uitgaven. Tevergeefs.

6,6 MILJARD

Van de 138,6 miljard euro die de EU in 2012 uitgaf, werd 4,8 procent gespenseerd op een onwettige of een foutieve manier. Het gaat dan over liefst 6,6 miljard euro. Alhoewel de Rekenkamer daar al jaren op wijst en de EU altijd beterschap belooft, komt daar niets van in huis. Het percentage onwettige en verkeerde uitgaven blijft stijgen.

De Rekenkamer geeft ook de oorzaak: "Er bestaat onvoldoende prestatiegerichtheid. De voorstellen (...) blijven voornamelijk gebaseerd op input (georiënteerd

be- talen eisen dan ook terecht een verlaging van de begroting 2014: Zweden, Nederland, Groot-Brittannië en Denemarken. Alle landen? Nee, een beetje ontbreekt prominent: België. Niemand betaalt per hoofd meer aan de EU dan een Vlaming, maar voor onze 'Belgische' ministers is dat geen probleem. Zij worden immers schatrijk door hun Europese carrière: Dehaene, De Gucht, Van Rompuy... In ruil doen zij niet moeilijk over de EU-plundering van de Vlaamse belastingbetaler.

Maar voor sommigen is de huidige verspilling nog niet genoeg; in het Europese Parlement predikte Guy Verhofstadt de opstand tegen de Europese Commissie en de lidstaten. De EU, aldus Verhofstadt,

moest niet minder, maar net veel méér belastinggeld over de balk gooien; het budget moest niet krimpen, maar integendeel reusachtig stijgen!

TERING NAAR DE NERING

In een scherpe reactie spijkerde de Nederlandse liberale oud-eurocommissaris Bolkestein Verhofstadt aan de schandpaal: "Hij blaft tegen de maan, en probeert als Belg alleen zijn eigen communautaire problemen op te lossen met een Europese federale superstaat die niemand anders wil." Als om zijn woorden te bevestigen, sloten de Europese instellingen een akkoord: de EU-begroting gaat niet omhoog, maar blijft gelijk op 136 miljard euro.

Voor Europees parlements lid Philip Claeys is ook dat fout. Als enig Vlaams Europarlementslid haalde hij stevig uit naar de hele wantoestand. "Terwijl het geld nog steeds wordt verspillend en verkeerd uitgegeven, denkt niemand eraan de tering naar de nering te zetten. Het is meer dan tijd geworden om de EU eindelijk te ontvetten. Denk maar aan het eigen parlement dat 200 miljoen euro gaat besteden aan de bouw van nog maar eens nieuwe kantoren voor nog maar eens nieuwe medewerkers. Of 600.000 euro voor een nutteloze LUX-filmprijs. Of 60 miljoen euro voor een propagandacampagne rond de Europese verkiezingen die niemand begrijpt. We moeten nutteloze zaken en instellingen durven afschaffen, we moeten fraude opsporen en aanpakken. Overal moeten de lidstaten van de EU besparen, het wordt tijd dat de EU eindelijk eens het voorbeeld geeft!"

Rob Verreycken

EU ONTKENT LICHT VAN DE ZON

De Europese Commissie heeft gesproken: er bestaat geen sociaal toerisme, de aarde is plat en de zon draait rond de aarde.

Geruime tijd reeds kreunen verschillende Duitse steden onder de toevloed van ongeschoolde immigranten uit Roemenië en Bulgarije (veelal Roma-zigeuners) die er aanspraak maken op allerhande sociale voorzieningen. In steden zoals Berlijn en München steeg het aantal uitkeringstrekkers uit voornoemde landen in nauwelijks één jaar tijd met respectievelijk 40 en 60 procent. De problemen hebben ondertussen zo'n omvang aangenomen dat de Duitse vereniging van steden en gemeenten er in een brandbrief voor waarschuwde dat in verschillende grootsteden de sociale vrede in het gedrang komt.

AFFRONT

Aangezien de "import van armoede" alleen nog maar groter dreigt te worden wanneer vanaf 1 januari 2014 de grenzen met Roemenië en Bulgarije helemaal opengaan, vroeg de Duitse minister van Binnenlandse Zaken Hans-Peter Friedrich - samen met zijn collega's uit Nederland, Oostenrijk en het Verenigd Koninkrijk - de Europese commissie om paal en perk te stellen aan het sociaal toerisme binnen de Europese Unie. Het feit dat inwijkelingen die zich zonet in een ander EU-land hebben gevestigd en er nooit hebben gewerkt of belastingen betaald, recht hebben op dezelfde sociale voorzieningen als ingezetenen, kan door deze laatsen wel eens worden beschouwd als "een affront tegen het gezond verstand", zo stelden de vier ministers in hun brief.

Ondanks het feit dat ook verschillende Vlaamse steden (Gent, Sint-Niklaas, Antwerpen,...) de voorbije jaren werden geconfronteerd met een gelijkaardig fenomeen

achtte de Belgische minister van Binnenlandse Zaken het niet nodig om zich bij het initiatief van zijn collega's aan te sluiten, zoals bleek uit het antwoord op een parlementaire vraag van Vlaams Belang-Kamerfractieleidster Barbara Pas. Echt verbazend is dat natuurlijk niet, want de Belgische politiek is altijd al goed geweest in het ontkennen en negeren van problemen.

NEGATIONISME

In dat soort negationisme lijkt de Belgische politiek ondertussen evenwel haar meerdere te hebben gevonden in de Europese Commissie. Die liet 'na grondige studie' immers weten dat er eigenlijk helemaal geen probleem van uitkeringstoerisme bestaat en doortastende maatregelen dan ook niet nodig zijn. EU-commissaris Redding ging nog verder en achtte het zelfs nodig de Duitse minister van Binnenlandse Zaken te beschuldigen van "biertent-uitspraken". Deze manifeste negatie van de

prangende problemen waarmee heel wat steden en gemeenten worden geconfronteerd, zorgde bij onze oosterburen voor verontwaardiging. In een reactie liet de woordvoerder van de Duitse vereniging van steden en gemeenten weten dat de problemen die met de "immigratie van armoede" gepaard gaan zich niet laten uitwissen of loochenen door een EU-studie. Zelfs socialistische lokale beleidsvoerders stelden dat het ondertussen onmogelijk is (geworden) om over de harde feiten heen te zien.

Maar vanuit een ivoren toren in Brussel, Straatsburg of Luxemburg lukt dat kennelijk wél. Met hun onvoorstelbare optreden hebben de beroepsoptimisten van de Europese Commissie dan ook nog eens één zaak duidelijk gemaakt: deze EU is een wereldvreemd instituut dat de problemen niet oplost, maar ze alleen nog vergroot.

Dirk De Smedt

OOK DEZE KEER: NIET IN DE BOEKHANDEL

Na 'De slaap van de rede' (2010) en 'Op pad met Verhofstadt' (2007) is dit reeds de derde cartoonbundel van Fré die bij Uitgeverij Egmont verschijnt. En gewoontegetrouw krijgen we ook dit keer 125 pagina's niet altijd even milde spot voorgeschoteld. Al gaat het nu niet enkel om een bundeling van klassieke spotprenten, maar ook van stripverhaaltjes. 'Niet te koop in de boekhandel' vormt een compilatie van prenten die de laatste jaren in verscheidene Vlaams Belang-publicaties te zien waren, maar ook van nooit verschenen en zelfs van gloednieuw materiaal.

Met 'Niet te koop in de boekhandel' kreeg Fré's werkstuk een treffende titel mee die voor elk tot nu toe bij Egmont verschenen boek had kunnen dienen. Het is eigenlijk een statement van jewelste. Om de beschaving te redden, worden de werkstukken van de uitgeverij in kwestie immers nog steeds uit winkels en boekenbeurzen geweerd.

Op de voorpagina zien we politici uit de traditionele partijen (Di Rupo, Dewael, De Wever...) die zich aan een boekenverbranding bezondigen. Het doet denken aan een nog niet zo ver vervlogen verleden. En zoals veelal in het werk van Fré, kan zulks een wel heel harde vorm van humor lijken, een wild om zich heen trappen... Maar dat doet Fré niet. Terecht kan men zich immers afvragen of het nu allemaal zoveel zachter en beter is... Is er een wezenlijk verschil tussen een verbranding uit vroeger tijden, of een botte weigering van sommige boeken zoals tegenwoordig? Het gaat in beide gevallen tenslotte om een poging te vermijden dat lezers som-

mige boeken ter hand kunnen nemen. Boeken moedwillig weren dus. Het zegt veel, zo niet alles over de zogenaamde democratie waarin we leven. "De vrije meningsuiting beperkt zich helaas al te dikwijls tot de "wereld" van de progressieve, multiculturele en zogenaamde antiracistische ideeën. Niet verkocht worden in de boekenwinkel is enerzijds een milde vorm van censuur maar het is tevens een kwaliteitslabel, een ereteken van politieke incorrectheid en een garantie van tegendraadsheid." Aldus Filip Dewinter in het voorwoord, en zo ziet Fré het duidelijk zelf ook.

Verwacht u aan een boekje vol satire, soms bijtende spot en soms heel relativerend. En verwacht u ook aan een ander cartoonboekje dan alles dat de titel 'wel te koop in de boekhandel' kan dragen. Fré onderscheidt zich van de andere cartoonisten doordat hij geen politiekcorrecte taboes kent en met alles lacht, zoals 't Pallieterke hem eerder beschreef.

Niet te koop in de boekhandel - Fré Pas

12,50 euro (excl. verzendingskosten)
Verkrijgbaar via Uitgeverij Egmont

Boekvoorstelling 'niet te koop'

Sprekers:
Nationaal boegbeeld
Filip Dewinter
en kamerfractievoorzitter
Barbara Pas

zaterdag 21 december
om 19.30 uur

Zaal Porter House
Guldenhoofdstraat 1 (Grote Markt)
9200 Dendermonde

BOEKEN AAN

Heel wat oudere
uitgaven werden
permanent
verlaagd in prijs.

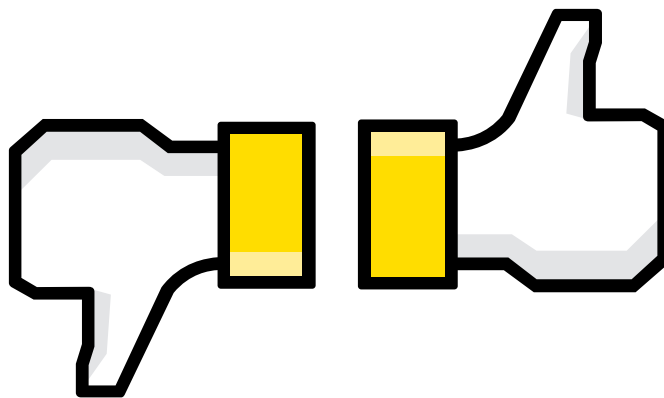
Surf snel naar

www.uitgeverijegmont.be

UITGEVERIJ
EGMONT
MADOUPLEIN 8 BUS 2
1210 BRUSSEL

Alle boeken kunnen
besteld worden via
www.uitgeverijegmont.be
of 0472 603 552
(tijdens de kantooruren).

ONLANGS KLOPTE JUSTITIEMINISTER ANNEMIE TURTELBOOM (OPEN VLD) ZICH STOER OP DE BORST DAT VAN STRAFFELOOSHEID IN DIT LAND GEEN SPRAKE MEER IS. MEER VEROORDEELDEN KRIJGEN EEN ENKELBAND, DE WACHTLIJSTEN WORDEN KORTER EN ER KOMEN EXTRA GEVANGENISPLAATSEN. “ALLE STRAFFEN LANGER DAN ZES MAANDEN WORDEN OP MAAT UITGEVOERD,” ALDUS DE MINISTER. HET AANTAL PERSONEN MET EEN ELEKTRONISCHE ENKELBAND VERDUBBELDE OP ANDERHALF JAAR TIJD TOT 1760. VEROORDEELDEN MOETEN OOK STEEDS MINDER LANG WACHTEN OP EEN ENKELBAND, GEMIDDELD DRIE TOT ZEVEN WEKEN. OOK WAT DE WERKSTRAFFEN BETREFT, DAALDE DE WACHTTIJD. TURTELBOOMS KEUZE VOOR ALTERNATIEVE STRAFFEN IS ZEER BEWUST. ZE VINDT NIET DAT STRAFFEN NOODZAKELIJK IN DE GEVANGENIS MOETEN PLAATSVINDEN. “HET BELANGRIJKSTE IS DAT ALLE UITGESPROKEN STRAFFEN VANDAAG EEN GEVOLG KRIJGEN.”

HET ELEKTRONISCH TOEZICHT WERD MET HAAR NIEUWE OMZENDBRIF EEN VAST RECHT VOOR ALLE VEROORDEELDEN TOT DRIE JAAR CEL, TENZIJ DE DADER ILLEGAAL IS OF HET SLACHTOFFER MINDERJARIG.

KAMERLID BERT SCHOofs IS ALLERMINST ONDER DE INDRUK VAN HET PALMARES VAN TURTELBOOM. HET GROS VAN DE OPGELEGDE GEVANGENISSTRAFFEN WORDT NOG ALTIJD NIET UITGEVOERD, MAAR IN HET BESTE GEVAL OMGEZET IN EEN MILDE EN STERK INGEKORTE THUISDETENTIE. ZELFS ALS HET GAAT OM ZEER ERNSTIGE FEITEN VAN FYSIEK OF SEKSUEEL GEWELD, IS ELEKTRONISCH TOEZICHT EEN VAST RECHT VOOR ALLE VEROORDEELDEN TOT DRIE JAAR CEL. DE WACHTLIJSTEN VOOR EEN ENKELBAND MOGEN DAN MINDER LANG ZIJN, DEZE VORM VAN BESTRAFFING BLIJFT EEN NEGATIE VAN DE WIL VAN DE STRAFRECHTER. WANNEER EEN RECHTER NADRUKKELIJK KIEST VOOR EEN EFFECTIEVE GEVANGENISSTRAF, DAN IS HIJ ERVAN OVERTUIGD DAT HET VOOR DE SAMENLEVING OF DE VEROORDEELDE NOODZAKELIJK IS DAT HIJ UIT DE SAMENLEVING WORDT WEGGEHAALD. SCHOofs WIJST ER TENSLOTTE OP DAT DE BOUW VAN NIEUWE GEVANGENISSEN OOK GEEN SOELAAS ZAL BRENGEN. MET DE BIJKOMENDE CAPACITEIT WIL MEN IN DE EERSTE PLAATS HET COMFORT VAN DE GEDETINEERDE VERHOGEN VIA DE VERALGEMENING VAN HET ÉÉN MAN, ÉÉN CEL-PRINCIPE.

© GUY GOOSSENS - BELGISCHE SENAAT

VLAANDEREN (EVEN) ZELFSTANDIG

Bijna honderd jaar geleden brak een belangrijk deel van de Vlaamse Beweging met België. Op 22 december 1917 riep de 'Raad van Vlaanderen' de zelfstandigheid van Vlaanderen uit.

Aan de vooravond van de twintigste eeuw had de Vlaamse Beweging bijna driekwart eeuw strijd voor de gelijkberechtiging van de Nederlandse taal achter de rug. In het decennium voor de Eerste Wereldoorlog verruimde haar basis en vergrootte haar druk op de politiek. Desondanks stagneerde de taalwetgeving. Het gevestigde Belgische politieke bestel maakte niet bepaald haast om taalwetten goed te keuren, terwijl het al evenmin een evidentie was dat goedgekeurde wetten ook loyaal werden uitgevoerd. Het bleek een uitstekende voedingsbodem voor radicalisering.

OORLOG

Nadat België op 4 augustus 1914 in de Eerste Wereldoorlog was verwickeld geraakt, vormden zich onder de Vlaamsgezinden twee strekkingen. Een eerste groep, de zogenaamde 'passivisten', wilde de Vlaamse actie uitstellen tot na de oorlog. Een tweede groep, die de geschiedenis zou ingaan als de 'activisten', was van oordeel dat ze ook in oorlogstijd moest proberen de Vlaamse eisen door te drukken. Zij

Aktivistische betoging in Antwerpen

wensten van de omstandigheden gebruik te maken en met instemming en medewerking van de bezetter te realiseren wat hen voor de oorlog door de Belgische staat was ontzegd.

'FLAMENPOLITIK'

De wantoestanden die in België heersten, waren ook de Duitsers niet onbekend gebleven. In het kader van hun uitgekende 'Flamenpolitik', die was gebaseerd op de niet vervulde Vlaamse verzuchtingen, trachten zij van meet af aan de Vlaamse publieke opinie voor zich te winnen. Het contrast tussen de traditionele onwil van de Belgische overheid en de nieuwe inschikke-

lijkheid van het Duitse bestuur kon niet groter zijn, en zou het Activisme extra voeding geven.

De 'Flamenpolitik' beperkte zich niet tot de correcte toepassing van de taalwetten. Het visitekaartje van deze politiek werd de ver nederlandse van de Rijksuniversiteit van Gent, waarmee een oude droom van de Vlaamse Beweging in vervulling ging. Aangekondigd op 15 maart 1916, werd de Vlaamse universiteit op 21 oktober van dat jaar plechtig geopend. Nog onder invloed van de activisten werd enkele maanden later het ministerie van Kunsten en Wetenschappen in een Vlaamse en Waalse afdeling gesplitst.

De 'Raad van Gevolmachtigden'

RAAD VAN VLAANDEREN

Om bij de Duitsers meer gewicht in de schaal te werpen, besloten de activisten zich te verenigen. Op de Vlaams-nationale Landdag van 4 februari 1917 werd de zogenaamde 'Raad van Vlaanderen' opgericht, die moest fungeren als een soort Vlaams parlement. De activisten hadden daarbij het voorbeeld van Polen voor ogen, waar met Duitse steun in november 1916 een onafhankelijk koninkrijk was uitgeroepen. Op 3 maart 1917 stuurde de

Raad van Vlaanderen een afvaardiging naar Berlijn, die door kanselier Bethmann-Hollweg werd ontvangen. Als gevolg daarvan werd op 21 maart de bestuurlijke scheiding afgekondigd. Vlaanderen met de hoofdstad Brussel zou bestaan uit de vier Vlaamse provincies en de provincie Brabant (zonder het arrondissement Nijvel); Wallonië met de hoofdstad Namen omvatte de vier Waalse provincies en het arrondissement Nijvel.

LOS VAN BELGIË!

Uiteindelijk zette de Raad van Vlaanderen nog een stap verder. De radicale vleugel was immers van oordeel dat een administratieve scheiding van België niet volstond om de Vlaamse belangen afdoende veilig te stellen. Op 22 december 1917 verzamelde de 'Raad van Vlaanderen' in de vergaderzaal van de Brabantse provincieraad voor een historische bijeenkomst waarop de zelfstandigheid van Vlaanderen werd uitgeroepen. Deze revolutionaire daad, die haar inspiratie vond in de Ierse Paasopstand (1916), zou het grootste wapenfeit van de Raad van Vlaanderen blijven. Meteen werd ook een 'Commissie van Gevolmachtigden' aangesteld, die

moest fungeren als de voorlopige regering van de Vlaamse Staat.

Een en ander was gebeurd zonder voorafgaande toelating van de Duitse overheid en een reactie bleef dan ook niet uit. De Duitse regering weigerde enig gevolg te geven aan de Vlaamse soevereiniteitsverklaring en besloot daarentegen de 'Raad van Vlaanderen' terug te fluiten. De laatste maanden van de Grote Oorlog liepen de spanningen tussen de Duitse instanties - die liever niet in hun kaarten lieten kijken als het ging over hun toekomstplannen met betrekking tot Vlaanderen - en de 'Raad van Vlaanderen' steeds verder op. Mede hierdoor zou de Raad nooit tot een volwaardige werking komen. Ook latere pogingen van de activisten om van de Duitsers de politieke zelfstandigheid voor Vlaanderen te bekomen, draaiden op weinig of niets uit.

HET DOEK VALT

Dat veel activisten te weinig of te laat begrepen dat de Duitse ambtenaren en militairen waarmee ze samenwerkten in de eerste plaats de Duitse belangen voor ogen hadden, verandert niets aan de historische betekenis van hun streven. Ook uitgesproken tegenstanders van het Activisme, waaronder de Belgische historicus Pirenne, hebben later erkend dat een verpletterende meerderheid van de activisten niet heeft gehandeld uit eigenbelang of 'Duitsgezindheid', maar uit Vlaamse bewogenheid.

Met het einde van de Eerste Wereldoorlog viel ook het doek

over het 'activistisch avontuur'. De meeste praktische verwezenlijkingen die tijdens de oorlogperiode tot stand waren gekomen, waaronder de vernederlandsing van de Rijksuniversiteit van Gent, werden teruggedraaid. De activisten kregen een gepeperde rekening gepresenteerd.

MIJLPAAL

In zijn lezenswaardig standaardwerk ('Het Activistisch Avontuur', 1991) noemde Daniël Vanacker het Activisme een "begrijpelijk, bijna onvermijdelijk, maar onverstandig" avontuur. Hoe ook het eindoordeel over deze episode uit de Vlaamse ontvoogdingsstrijd moge luiden, feit is dat de uitroeping van de 'volledige zelfstandigheid van Vlaanderen' - in de dramatische omstandigheden van december 1917 - een mijlpaal was in de Vlaamse ontvoogdingsstrijd. De Vlaamse Beweging was definitief uit haar taal- en culturele begrenzing ontwaakt en zette de stap naar de uitbouw van een slagvaardige politieke beweging voor Vlaamse zelfstandigheid.

Dirk De Smedt

Het zegel van de Raad van Vlaanderen

AANLEG-ONDERHOUD
van tuinen

RENOVATIE/SNOELwerken

BOOMVERZORGING

CREATIEVE TUINONTWERPEN

www.hansel.be

Tel.: 03/383 05 28
GSM: 0486/10 15 43
hans.couttenye@skynet.be

Sigrid
Traiteur Service

- koken aan huis
- communiefeesten
- levering aan huis
- recepties
- paëlla
- pita pan
- buffetten
- desserts
- wok
- breugeltafel
- barbecue
- ...

tel.: 03 - 383 05 28
gsm: 0485 - 73 08 18
traiteursigrid@hotmail.com
www.traiteursigrid.be

UW HUIS, MIJN ZORG

ALGEMENE DAKWERKEN

Zelfwerkend patroon
Michel Denolf

Tel. 03/3842022 Gsm 0496/890325 Fax 03/2905712
Michel.Denolf@pandora.be

EEN WEBSTEK ZONDER ENIGE TECHNISCHE KENNIS?

Meer dan 40 afdelingen gebruiken het systeem al!

vraag vrijblijvend uw proefwebstek aan via
info@webbreezersolutions.be

www.webbreezersolutions.be
domainregistratie webhosting webdesign

opstijgend vocht
kelderdichting
ventilatie

vochtbestrijding
tibas

WWW.TIBAS.BE

GRATIS OFFERTE
0800 62 136

pamfletten affiches briefhoofden
zelfklevers mappen kaarten
bierviltjes naamkaartjes
tijdschriften kranten omslagen
brochures uitnodigingen
promotiekledij spandoeken ...

Prijs vragen = Besparen!

Hans Verreyt, zaakvoerder
0496 53 31 38 • 03 337 32 75 • **info@printR.be**

PrintR.be
echt goedkoop drukwerk

Abonneer op E-Magazine

Via E-Magazine - de elektronische nieuwsbrief van het Vlaams Belang - blijft u op de hoogte van de politieke actualiteit en de standpunten van het Vlaams Belang.

U kan zich gratis abonneren door een bericht te sturen naar
pers@vlaamsbelang.org

KONINKLIJKE KOMMER EN KWEL

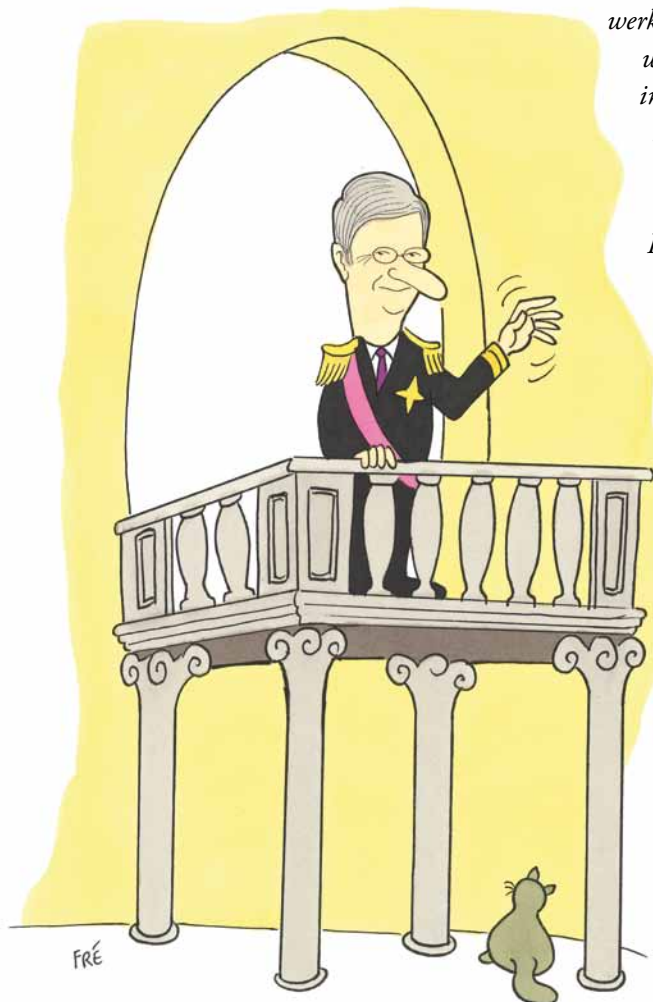
Door Nerdom

De nieuwe koning was blij om al die intredes in de provincies. Het waren schone dagen. Hij had zelfs nog een aantal keer meer blij willen intreden. Alleen aan Antwerpen had hij een wat vreemde herinnering. Jawel, de burgemeester had hem en zijn madame - hare majesteit, zoals ze het zelf wil horen - goed en beleefd ontvangen, ook al had men hem in het oor gefluisterd dat die man niet zo koningsgezind zou zijn. Maar daar was niks van gebleken. En ook het kleinste gouverneurkje van het land had een zeker indrukje op hem gemaakt. Langs de straten had hij echter een groep manifestanten gezien die hem toeriepen dat België moet barsten en dat Vlaanderen onafhankelijk moet worden. En dat vond hij toch niet kunnen. Want dan zou zijn job wegvallen. En dat wilde hij te allen tijde vermijden.

Daartoe smeedde hij een gewiekst plan in zijn bureau. Zij, de onverlaten, zouden hem op hun weg tegenkomen! Bij de eerstvolgende onverwachte balkonbeklimming zou hij een redevoering houden over zichzelf teneinde hem aanvaardbaar en geliefd te maken bij het gepeupel. Hij zou zijn kwaliteiten belichten om bij de mensen de monden te laten openvallen. Maar daar moest hij eerst nog wel eens een oplijsting van laten maken door zijn kabinetschef, want hij kende die niet allemaal. Daarnaast zou hij minstens tien keer 'Leve België' roepen en - om in de gunst van de peperkoeken harten des volks te komen - zijn madame herhaaldelijk kussen op de wang. Even dacht hij er ook aan om enkele goocheltrucs te demonstreren om de lachers op de hand te krijgen. Maar even snel als de gedachte was opgekomen, zag hij er ook weer van af toen hij zich plots herinnerde dat hij in zijn jeugd jaren bij een truc eens drie knikkers in zijn oor had gestoken om die uit het andere oor te laten rollen. Die truc was echter mislukt omdat hij de werkwijze in het scheel van de doos niet goed had gelezen. Die was immers in het Nederlands. En ook die met het onhandig ingeslikte pingbongballetje dat pas na 12 uur in het kleinste kamertje weer het licht zag, hoefde niet meer. Neen, dacht hij resoluut, ik ga het over een andere boeg gooien.

Hij zou zich voortaan niet langer de koning der Belgen noemen, maar de koning van Vlaanderen en de koning van Wallonië. Zo was hij twee keer koning. En hij dacht dat zo'n gesepareerd koningschap er als zoete koek zou ingaan bij de Vlaamse manifestanten.

Zijn kabinetschef slikte even, keek naar de hemel en ademde diep toen hij dit allemaal hoorde. Hij zweeg maar beter om de strijdvaardige koning geen desillusie te bezorgen en leidde hem handig af door te beginnen voorlezen uit 'de kleren van de keizer'. De koning werd meteen stil en zei dat hij inderdaad nog wel eens een nieuw kostuum nodig had...

ZWEEDSE PUZZEL

docent ramp- zalig	↓	streling domoor	↓	verwon- ding	woon- boot	↓	kinder- doek hemel- geest	↓	sneeuw- schaats
↓		↓		↓			↓	8	↓
gesneden hengst dwaas	→	7			hoek gedorste halmen	→			
↓			boom straf- werktuig	→	↓	scheeps- touw gedraaide vorm	→		
oplichter beman- ning	→		↓			4			afstands- maat
3				cilinder fier	→			vruchten- gelei	↓
om- lijsting	redenaar sier- heester	→		6		pers. vnw. vuur- wapen	→	↓	
↓	↓				nauw niet nat	→	↓	5	
boerderij- dieren		verhoging Engelse titel	→		1				recht- lijnig
↓		↓	boordse zangnoot	→				ik	↓
werpstri- k wieler- koers	→		↓			paardje familieid	→	↓	
↓	2			Griekse letter	→	↓			
soort krokodil	→								9

1 2 3 4 5 6 7 8 9

De saté van Fré

VUL IN EN WIN.

een boekenbon van
Uitgeverij Egmont
ter waarde van 12,50 euro

OPLOSSING VORIGE MAAND:
HITPARADE

STUUR UW OPLOSSING
VOOR **11 DECEMBER**

MET VERMELDING VAN
NAAM EN ADRES
NAAR

VLAAMS BELANG-REDACTIE
• MADOUPLEIN 8 BUS 9 •
1210 BRUSSEL OF
PUZZEL@VLAAMSBELANG.ORG

**WINNAARS
VORIGE MAAND:**

André Ballekens, Kortrijk
Gerard Segers, Denderleeuw
Brigitte Van Bellingen, Ninove
Stijn Dewelde, Machelen-Zulte
Noël Van Hoorde, Brakel

Conform de wetgeving van 8 december 1992 worden uw gegevens verwerkt om met u in communicatie te treden. U kunt ons steeds kosteloos laten weten dat u geen verder contact wenst. Dit kan per brief naar: Vlaams Belang, Madouplein 8/9, 1210 Brussel of per fax naar 02/209.23.19.

ZATERDAG 7 DECEMBER

TIENEN. Mosselsouper in PC Oplinter, Ganzendries 29, Oplinter van 11 tot 17u. Inl.: F. Vandelanoot, 0487/49.87.33.

GENT. Stoverij en frietavond met G. De Boever en J. Deckmyn in Café Leopold II, Bredestr. 26, Oostakker om 19u. Org.: VB Koepel Gent. Inl.: G. De Boever, 0485/80.68.94.

ZONDAG 8 DECEMBER

MOL. Stand op de Kerstmarkt aan Rondplein van 12 tot 18u. Inl.: J. Vansant, 0497/44.09.79.

DENDERLEEUEW. Sinterklaasfeest in zaal The Rolls, Iddergemstr. 65C om 14u. Inl.: C. De Bruecker, 0497/14.38.42.

VRIJDAG 13 DECEMBER

MECHELEN. Boekenstand op de Kerstmarkt in het centrum. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

HAMME. Seniorennamiddag met B. Pas in De Bierhoeve, Kaaldries 162 om 14u. Org.: Seniorenforum Dendermonde-Sint-Niklaas. Inl.: G. Geers, 0499/21.36.71.

DEURNE. Glühweinavond in secretariaat, Turnhoutsebaan 105 van 19 tot 22u. Inl.: Nora, 03/326.03.12.

ZATERDAG 14 DECEMBER

MECHELEN. Boekenstand op de Kerstmarkt in het centrum. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

TIENEN. Kerstsfeer tussen de wijnbergen van de Ahrvallei in Kerstmarkt Centrum Ahrweiler, Bad Neuenahr-Ahrweiler om 07u. Inl.: B. Canderbeek, 0476/20.63.07.

EKEREN. Stand op de Kerstmarkt in Dreef Districtshuis, Veltwijcklaan van 14 tot 20u. Inl.: C. Luyckx, 0477/70.51.23.

DE HAAN. Aan de toog met het Vlaams Belang in Café De Beurs, Markt 15, Wenduine van 19 tot 21u. Org.: VB De Haan-Wenduine-Blankenberge-Zuilenkerke. Inl.: Provinciaal secr., 051/33.60.30.

BEERSE. Kerstreceptie met B. Pas in Tempelhof, Bisschopsaan om 20u. Inl.: A. De Houwer, 0497/55.03.60.

ZONDAG 15 DECEMBER

MECHELEN. Boekenstand op de Kerstmarkt in het centrum. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

LOCHRISTI. Wijnproeverij en buffet in De Kring, Zevenekendorp van 11 tot 15u. Org.: VB Lochristi en Coppe Kring Lochristi. Inl.: D. De Knijff, 0475/89.03.87.

LOVENDEGEM. Hutsepotmiddag in café Family, Kasteeldreef 14 om 12u. Org.: VB Lovendegem-Vinderhout. Inl.: G. Neiryneck, 0475/55.67.88.

VRIJDAG 20 DECEMBER

MECHELEN. Stand op de Kerstmarkt in het centrum. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

DUFFEL. Nacht van de duisternis in De Klokke, Klokkestr. om 20u. Inl.: F. Loos, 0485/71.50.60.

ZATERDAG 21 DECEMBER

MECHELEN. Stand op de Kerstmarkt in het centrum. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

GENT. Bezoek aan Kerstmarkt Valkenburg. Afspraak aan Carpoolparking Land Van Rodelaan, Gentbrugge om 8u. Org.: VB Merelbeke. Inl.: C. Coppejans, 0498/39.36.41.

ZONDAG 22 DECEMBER

MECHELEN. Stand op de Kerstmarkt in het centrum. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

PUTTE. Stand op de Kerstmarkt op het A. Nahonplein van 14 tot 22u. Inl.: Regiosecr., 015/41.18.48.

DINSDAG 14 JANUARI

ANTWERPEN. Worstenbrood en apelpollen in OCJVM, Van Maerlantstr. van 12.30 tot 16.30u. Org.: OCJVM. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

VRIJDAG 17 JANUARI

DENDERLEEUEW. Nieuwjaarsreceptie met B. Laeremans in 't Kasteeltje, Stationsstr. 7 om 20u. Inl.: K. Slagmulder, 0476/22.64.97.

BORNEM. Nieuwjaarsreceptie met T. Van Grieken in taverne 't Zandhof, Baerstr. om 20u. Org.: VB Klein-Brabant. Inl.: W. Verheyden, 0478/90.90.75.

ZONDAG 19 JANUARI

GERAARDSBERGEN. Nieuwjaarsreceptie met B. Laeremans in parochiezaal Sint-Bavo, Schoolstr. 66, Goederdinge van 11 tot 13u. Inl.: S. Bourlau, 0475/35.07.05.

VRIJDAG 24 JANUARI

LIER. Nieuwjaarsreceptie met T. Van Grieken in De Lispenaar, Voetbalstr. om 20u. Org.: VB Lier-Koningshooikt. Inl.: O. Peeters, 0485/16.26.15.

ZATERDAG 25 JANUARI

TEMSE. Nieuwjaarsreceptie met B. Pas en T. Van Grieken in Gulden Cop, Kasteelstr. 2 om 19.30u. Inl.: S. Rombaut, 0477/39.89.31.

ZONDAG 26 JANUARI

SINT-NIKLAAS. Nieuwjaarsbuffet in zaal Familia, Truweelstr. 138 om 11u. Inl.: H. Pieters, 0479/64.16.49.

VRIJDAG 31 JANUARI

HEIST-OP-DEN-BERG. Nieuwjaarsreceptie in CC Zwaneberg (zaal 4), Cultuurplein 1 om 20u. Inl.: L. Van den Bulck, 014/26.03.90.

ZATERDAG 1 FEBRUARI

BRAKEL. Nieuwjaarsreceptie in café 't Amusement, Marktplein 13 om 20u. Inl.: V. Lenvain, 0478/79.68.85.

ZATERDAG 1 FEBRUARI

ANTWERPEN. Nieuwjaarsreceptie in Feestzaal Bas-île, A. Michielstr. 13 om 20u. Org. En inl.: VBJ, 02/219.27.28.

ZONDAG 2 FEBRUARI

NINOVE. Nieuwjaarsreceptie met G. Annemans in Voetbalterrein KVK - grote kantine, Denderstr., Meerbeke om 14u. Inl.: I. Malfroot, 0499/86.50.32.

ZONDAG 16 FEBRUARI

STEKENE. Voorjaarsbuffet met P. Claeys in OC Boudelo, Kasteelstr. 23, Klein-Sinaai om 12u. Inl.: K. De Cock, 0478/43.90.10.

KERSTMARKT ANTWERPEN

zondag 8 tot zaterdag 14 december

In OCJVM, Van Maerlantstr. 14.

Org.: OCJVM. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

Nieuwjaarsevenement 2014

Waarde medestander,

Het Vlaams Belang nodigt u en uw partner uit op zijn nieuwjaarsevenement dat op **zaterdag 18 januari** om 19 uur plaatsvindt op de Ocean Diva Futura (Napoleonkaai-Willemdok, Antwerpen). In de aanloop naar de belangrijke verkiezingen van 25 mei 2014 zullen de politieke krijtlijnen worden uitgetekend. Nadien wordt u een uitgebreide receptie aangeboden.

Gelieve uw komst te bevestigen voor 15 januari.

**Inschrijven via www.vlaamsbelang.org/receptie
info@vlaamsbelang.org - 02 219 60 09**

VLAAMS

BELANG
echt.onafhankelijk